

Τὸ Γαλαξειδί

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
 ΚΩΝ. Ε. ΙΑΥΓΕΡΗΣ, Διευθυντής
 ΔΗΜ. ΜΑΣΤΟΡΙΚΟΣ, Ταμίας
 ΔΙΟΝ. Κ. ΚΑΤΣΑΝΑΚΗΣ, Διαχειριστής

Γραμματεὺς Συντάξεως
 ΑΝΔΡ. ΗΛ. ΚΑΡΑΛΗΣ

Ἐν Πειραιεὶ 15 Δεκεμβρίου 1948
 Ἔτος Β' ἀρ. φύλλου 24
 Γραφεῖα:
 Μπουμπουλίνας 9α

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ - ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ

Ὁ Δεκέμβριος ἀποτελεῖ τὸν τελευταῖον μῆνα τοῦ λήγοντος ἔτους ἐπιτρέπει νὰ προβῶμεν εἰς μικρὰν ἐπισκόπῃσιν τῆς καταστάσεως, εἰς τὴν ὁποῖαν εὐρίσκειται ἡ ἰδιαιτέρα ἡμῶν πατρίς, κατὰ τὰς παρανομίας τοῦ Νέου Ἔτους. Εἶναι ἐκτός ἀμφιβολίας ὅτι τὸ λῆξαν ἔτος δὲν ἐπιδέχεται καμμίαν ἀντικρίσιν μετὰ τὸ πρὸ αὐτοῦ. Διότι καὶ ἡ δημοσία ἀσφάλεια καὶ τὸ βιωτικὸν ἐπίπεδον δὲν εἶναι πλέον τὸ αὐτὸ καὶ τὰ γενικὰ ζητήματα τοῦ τόπου ἄλλα μὲν εἰσῆλθον εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς λύσεως τῶν, ἄλλα δὲ παρουσιάζουν τὴν μάλλον εὐσιώσαν προοπτικὴν. Ἡμπορεῖ ἐπομένως νὰ λεχθῆ γενικῶς ὅτι ἀρχίζουσι νὰ ἀνατέλλουν καλλίτεροι ἡμέραν καὶ ὅτι τὸ 1949, ἐάν δὲν ἐπαναφέρῃ ἐντελῶς τὴν εὐημερίαν τῶν παλαιῶν χρόνων, θὰ μειώσῃ ἀσφαλῶς τὴν κοινὴν δυσπραγίαν. Ἐλπίζομεν πάντοτε μὲν τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν καλῶν καὶ συμπολιτῶν ἐντός τοῦ προσεχοῦς ἔτους νὰ πραγματοποιηθῆ ὁ πᾶντοπος πόθος διὰ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ ζητήματος τῆς ὑδρεύσεως, τοῦ ὅπερ θὰ ἀποτελέσῃ τὴν ἀφετηρίαν μιᾶς νέας περιόδου διὰ τὴν πατρίδα μας.

Δυνάμεθα πράγματι σήμερον νὰ ἀποκαλύψωμεν ὅτι ἐκ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ζητήματος τοῦ νεροῦ ἐξαρτᾶται ἡ ἐγκατάστασις εἰς τὸν τόπον μας μεγάλου ἐργοστασίου ἐπεξεργασίας τῶν βωξίτων πρὸς παραγωγὴν ἀλουμινίου καὶ τῶν ὑποπροαγωγῶν τοῦ ἀργιλίου ἐκ μέρους τῆς Ἀμερικανικῆς εταιρίας εἰς τὴν ὁποῖαν τὸ Κράτος ἐξεχώρησε τὸ προνόμιον τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ὑδατοπτώσεων τοῦ Ἀχελώου πρὸς παραγωγὴν ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας. Ὁ Σύνδεσμός ἡμῶν ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ κ. προέδρου τῆς Κοινοῦτῆς μας ἤδη πρὸ καιροῦ προέβρισαν εἰς σχετικὰς ἐνεργείας καὶ ἔλαβον τὰς μάλλον ἐνθαρρυντικὰς διαβεβαιώσεις ὑπὸ τὸν ὄρον ὅμως ὅτι θὰ ἐξοφਾਲίετο ἡ ἐπάρκεια τοῦ ἀπαραιτήτου ὕδατος.

Ἡ ἐγκατάστασις ἐπίσης ναυπηγείου, εἰς τὴν πατρίδα μας, τὴν ὁποῖαν προτείνει εἰς τὸ σημερινὸν μας ἀκρῶς φύλλον ὁ ἐκλεκτὸς συμπολίτης πλοίαρχος κ. Μιχ. Κατσούλης, προσφερό-

μενος μάλιστα νὰ μετασχηματισθῆ ὁ ἴδιος ὡς μέτοχος τῆς ἐπιχειρήσεως ἀνοίγει ἕνα νέον ὄριζοντα προανατολισμοῦ καὶ ἐπιδίωξιν πρακτικῶν λύσεων, αἰσθητικῶν μὲν πληροῦν μεγάλων ἐλπίδων.

Ἡ σύμπτεισις ἐξ ἄλλου γεωργικοηγοροτροφικοῦ συνεταιρισμοῦ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς νὰ πρόγραμμα τὴν ἐν ἀμοβαίᾳ κατανοήσῃ ἀπὸ πάσης ἐκμεταλλεύσεως ἀπαλλαγὴν τῶν δύο σπουδαίων αὐτῶν παραγόντων τῆς τοπικῆς μας οἰκονομίας καὶ τὴν δημιουργίαν ἐπιστημονικοῦ σταθμοῦ πρὸς ἐπαύξεισιν καὶ βελτιώσιν τῶν γεωλακτοκομικῶν προϊόντων τῆς περιφέρειας ἀποτελεῖ καὶ αὐτὴ μίαν βάσιμον ἐλπίδα οἰκονομικῆς προόδου μὲ γενικωτέραν ἀπὴν τὴν διὰ τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος μας.

Δὲν εἶναι δὲ μόνον τὰ σημεῖα αὐτὰ, εἰς τὰ ὁποῖα δύναται κανεὶς νὰ ἀνεύρῃ στοιχεῖα ἱκανὰ νὰ ἐνισχύσῃ τὴν αἰσιοδοξίαν του. Οἱ πρόσφατοι ἐπιμονοὶ καὶ μακροὶ ἀγῶνες ὄλων ἀνεξαρτήτως τῶν συμπολιτῶν ὅπως συμπληρωθῆ ἡ ἐβδόμη τάξις τοῦ Γυμνασίου εἰς τὴν πατρίδα μας, ἡ πᾶντοπος ἐπίσης ἀξίωσις καὶ ἡ ταυτόχρονος ἐνέργεια τῶν διὰ τὴν ἐγκατάστασιν Σχολείου Χωροφυλακῆς ἐν αὐτῇ, ἡ ἀνάληψις ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργείου Ἀνοικοδομησεως τῆς ἐπισκευῆς τοῦ καταστραφέντος κρηπιδώματος τῆς προκομίας, ἡ τὴν σήμερον τελετὴ ὑπὸ τὴν μελέτην τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν τοῦ ὑπουργείου, πιστεύομεν ὅτι μὲς φέρουσι ἐγγύτηρον πρὸς τὴν πραγματοποίησιν τῆς συνδυασμένης προσπάθειας τῆς οἰκονομικῆς ἀφ' ἐνὸς ἀναρρώσεως τοῦ τόπου μας καὶ τῆς ἐπαναφορᾶς τοῦ ἐξ ἄλλου εἰς τὴν παλαιὰν ἐξαιρετικῶς θραύσαν ἐμφάνισιν τῆς παραλίας του.

Ἄς χαίρεσθωμεν λοιπὸν τὸν νέον Ἔτος, τὸ ὁποῖον μὲς ἐρχεται τὸσον ἔλπιδοφόρον καὶ πρὸ παντὸς ἄς συνεχίσωμεν τὰς προσπάθειάς μας μὲ τὸν φανατισμὸν, τὸν ὁποῖον ἐπιβάλλει ἡ αἰσιοδοξία. Τίποτε δὲν συντελεῖται ἄνευ πόνου καὶ μόχθου καὶ εἶναι ἄλλως γνωστὸν ὅτι ἂν διὰ τὰς καταστραφῆς καὶ φθάνουσι ὄλγα στιγμῆ, διὰ τὰς ἀνυπερβήσιν ἀπαιτοῦνται πάντοτε πολλοῦ χρόνου ἀγῶνες.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Μετὰ τὸ σημερινὸν μας φύλλον συμπληρῶνται μίαι διετία ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐφημερίδος τοῦ Συνδέσμου μας. Καὶ ὅπως θὰ εἶδον εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον οἱ ἀγαπητοὶ μας ἀναγνώσται χάρις εἰς αὐτοὺς, χάρις εἰς τὴν ἀγάπην μὲ τὴν ὁποῖαν μὲς περιέβαλαν, χάρις εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Ἰδρυτικοῦ Κεφαλαίου τῆς ἐφημερίδος ἡ μικρὰ αὐτὴ ἐφημερίς κατάρθωσε κατὰ τὸ ὅποιον εἶναι ἀκατόρθωτον καὶ εἰς τοὺς ἀγάλτους ἀκόμη δημοσιογραφικοῦ ὄργανισμοῦ. Χωρὶς κανὲν ἀπολύτως ἔσοδον ἀπὸ εἰσπράξεις ἀγγελῶν καὶ χωρὶς καμμίαν αὐξήσιν τῆς ἐτήσιας συνδρομῆς δὲν ἐπέτυχεν μόνον ἰσοζύγιον δαπανῶν καὶ ἐξόδων, ἀλλὰ καὶ περισσεύμα ἱκανὸν διὰ τὰ ἀνταπακριθῆ εἰς τὰς μελλοντικὰς τῆς ἀνάγκας. Διὰ τοῦτο ὅτι οὐτε κατὰ τὸ ἀρχόμενον τρίτον ἔτος τῆς ἐκδόσεώς μας σκεπτόμεθα νὰ ζητήσωμεν αὐξήσιν τῶν τιμῶν τῆς συνδρομῆς μας. Συνεχίζοντες τὴν οἰκονομικὴν πολιτικὴν τὴν ὁποῖαν ἠκολούθησαμεν ἕως τῆρας καὶ ἐμπιστευόμενοι ἀκόμη μίαν φορὰν εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι δύναται νὰ ἐνισχύσῃ τὸ Ἰδρυτικὸν Κεφάλαιον τῆς ἐφημερίδος χάριν τῶν ἀπορωτέρων συνδρομητῶν τῆς θὰ ἐπιδιώξωμεν ἀπ' ἐναντίας τὴν αὐξήσιν τῶν σελίδων μας, ὡς ἂν αἱ περιστάσεις τὸ ἐπιβάλλουν καὶ τὴν αὐξήσιν τῶν δημοσιευομένων Φωτογραφιῶν τῆς ἐφημερίδος μας. Ἐπιθυμοῦμεν ὅμως νὰ παρακαλέσωμεν τοὺς τυχόν καθυστεροῦντας τὴν συνδρομὴν τῶν κ.κ. συνδρομητῶν μας, ὅπως μὲς ἀποστείλουν αὐτὴν τὸ ταχύτερον, διότι λῆξαντος ἤδη τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς ἐκδόσεώς μας εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ κλείσωμεν τὰ βιβλία τῆς διαχειρίσεως. Ἐπίσης παρακαλοῦμεν τοὺς ἐν Ἀμερικῇ συμπολίτας μας, ἡ καταβολὴ τῆς συνδρομῆς τῶν ὁποίων καθυστερεῖ τυχόν, ὅπως καταβάλουν αὐτὴν εἰς τὸν ἐν Νέῳ Ὑόρκῳ ἀντιπρόσωπον ἡμῶν κ. Ε. Κωστάλλον.

Ὁ εορτασμός τοῦ Ἁγίου Νικολάου εἰς τὸ Γαλαξειδί.

ΔΩΡΕΑ 3.000 ΔΟΛΛΑΡΙΩΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΜΑΣ

Πλήρεις συγκινήσεως ἐλάβομεν τὸ ἀκάλουθον ραδιοτηλεγράφημα ἐκ μέρους τῶν καλῶν ὡς κάτωθι συμπολιτῶν μας, τῶν ὁποίων αἱ εὐχαὶ πρὸς τὸ Γαλαξειδί μας ἀπῆχον τὰ εὐγενέστερα τῶν αἰσθημάτων:

Πολίτην-Λάντ-Σκόαρ 11 Δεκεμβρίου 1948.
 Κον Π. Σ. ΑΓΓΕΛΗΝ, Πρόεδρον τοῦ Συνδέσμου Γαλαξειδιωτῶν ΠΕΙΡΑΙΑ

Ἐσχόμεθα εἰς εὐχαίαν τοὺς συμπολίτας μας τοῦ Γαλαξειδίου χαροῦμενα χριστούγεννα καὶ εὐτυχιόμενον τὸν Καινούριον Χρόνον. Ὑπὲρ τῶν καλῶν σκοπῶν τῆς ἰδιαιτέρας μας πατρίδος Γαλαξειδίου τὸ Ταμεῖον μας συνεκέντρωσε δωρεὰς ἐκ μέρους τῶν κ.κ. Παντελῆ Μπράτσου, Βασίλ. Δόγκα, Εὐθυμίου Σφίτσου, Κώστα Ἀγγελολοῦκα, Τάσου Κωστέλλον καὶ ἀπὸ καλοῦς μας Ἑλλήνων-Ἀμερικανικοῦ φίλους. Σύνολον εἰσπραχθεισῶν δωρεῶν ἀνέρχεται εἰς ΤΡΕΙΣ ΧΙΛΙΑΔΑΣ ΔΟΛΛΑΡΙΑ καὶ αἱ εἰσφοραὶ ἐξακολουθοῦν ἀκόμη.

Κυρία ΠΑΝΤΕΛΗ ΜΠΡΑΤΣΟΥ, Ταμίας.
 ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Κ. ΔΟΓΚΑΣ, Γραμματεὺς.

ΓΕΩΡΓΙΣ ΣΤΟΧΑΣΜΩΝ

Διὰ τὴν ἀναγέννησιν

Σεβαστὲ μοι Κε Αὐγέρη, καὶ φίλτατε Κυρίακο,

Ἀνέγνωσα στὰ φύλλα τοῦ «Γαλαξειδίου» τῆς 24ης Ἰανουαρίου, καὶ 18 Φεβρουαρίου, τὸσον τοὺς ἰδικούς σας στοχασμούς, ὅσον καὶ τὰς ὑποδείξεις τοῦ φίλου κ. Σιδηροπούλου μὲ τὸ τί πρέπει νὰ γίνῃ γιὰ τὴν ἀνάβυσιν τῆς νεκροβίωσης ἰδιαιτέρας μας πατρίδος.

Χαίρω πού βλέπω ὅτι τὸ ἀπάντων αὐτὸ τῆς ὑποθέσεώς μας ἐρχεται στὸ φῶς τῆς δημοσίας συζητήσεως, πράγμα τὸ ὁποῖον καὶ πρέπει νὰ ἀποτελῆ τὸν κυριώτερον σκοπὸν τῆς ἰδρύσεως τῆς ἐφημεριδοῦλάς μας.

Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε λοιπὸν, νὰ ἐκθέσω καὶ ἐγὼ τοὺς ἰδικούς μου στοχασμούς γιὰ τὸ ἐγὼ ὡς ἕνας συμπολίτης ποῦ πονᾷ τὸν τόπον μου, πολλὰς φορὰς ἐβασάνισα τὸ μὲ αὐτὸ μου μὲ τὸ τί θὰ ἤμπορούσε νὰ γίνῃ γιὰ τὴν ἀνοξήσιν τὸ ἀγαπητὸν μας Γαλαξειδί.

Καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὰς ὑποδείξεις τοῦ κ. Σιδηροπούλου νομίζω καὶ ἐγὼ ὅτι εἶναι συντελεστικαὶ εἰς τὸν ἀποδελτιωμένον σκοπὸν, μὲ τὴν προὔθεσιν ὅτι θὰ ὑπάρξῃ ἀγροτικὴ ἀσφάλεια ὅχι ὡς τὴν προπολεμικὴν, καὶ γιὰ τὴν ὁποῖαν ὁ μόνος ποῦ δύναται νὰ συνεισφέρῃ ἀποτελεσματικὰ εἶναι ὁ ἴδιος ὁ κ. Σιδηρόπουλος. Ὅσον ἀφορᾷ μὲ τοὺς ἰδικούς σας στοχασμούς, διαφωνῶ μὲ τὴν γνώμην τοῦ κ. Ἀρβανίτου, (μόνον πρὸς τὸ παρὸν ὡς θὰ ἴδωτε κατωτέρω) διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους:

1) Οὐσιαστικῶς ἡ συμμετοχικὴ πλοιοκτησία εἶναι ἀκατόρθωτος, διότι χρειάζονται μεγάλα κεφάλαια μὴ ὑπάρχοντα μετὰς μᾶς.

2) Τοιαύτῃ ἐπιχειρήσει δὲν πρόκειται νὰ ἀναστήσῃ αὐτὸ τοῦτο τὸ χαρὶ μας, ἀλλὰ μόνον τοὺς μετόχους ἴσως ἱκανοποιήσῃ, ἐνῶ τὸ ἐξοσπίτωμα ἀπὸ τὸ Γαλαξειδί θὰ ἐξακολουθῇ.

3) Ἡ ἐπιχειρήσις θὰ πρέπει νὰ ἐξαρτῆται τὴν ἐπιτυχίαν της, ὅχι ἀπὸ τοὺς ἀμέσως ἐνδιαφερομένους, ἀλλὰ κατὰ μέγα μέρος ἀπὸ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν εὐσυνειδησίαν τοῦ ἐν τῇ ξένῃ Ναυτικῷ Οἴκῳ, εἰς τὸν ὁποῖον κατ' ἀνάγκην θὰ ἀνατεθῇ ἡ διεύθυνσις τοῦ πλοίου.

4) Τὸ προπολεμικὸν παρελθὸν τῶν ναυτικῶν ἐπιχειρήσεων, δυστυχῶς δὲν ὁμοιάζει καθόλου μὲ τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον, εἰς ὅτι ἔχει σχέση μὲ τὸ ἐνδιαφέρον ἀξιομαστικῶν καὶ πληρωμάτων καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων ἴσως νὰ στηρίζεται ὁ κ. Ἀρβανίτης.

5) Αἱ συνθήκαι τῆς ποντοπόρου ναυτιλίας σήμερον εἶναι τὸσον ρευσταί, ὥστε δὲν ὑπάρχει θετικὴ ἀφετηρία, εἰς τὴν ὁποῖαν νὰ βασισθῇ ἡ ἐπιχειρήσις.

Ταυτοχρόνως εἰς τὸν ἴδιόν μας ὀρίζοντα, ἤρχισε νὰ διαφαίνεται καὶ θάρρα πλέον μίαι νέα βιομηχανία συναφῆς μὲ τὴν ἰδιαιτέρα μας πατρίδα καὶ τὸ ἐνδοξον παρελθὸν της, καὶ τῆς ὁποίας δυνάμει ἀκόμη καλλίστερα νὰ ἐμφωληθῶμεν ἂν ἔχωμεν ὀλίγον θάρρος καὶ ἀποφασιστικότητα. Καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ Ναυπηγείσις, αὐτὴ αὐτὴ ἡ βιομηχανία ἡ ὁποία εἰς τὸ παρελθὸν ἐβασεν ἐπὶ μακρὸν τὴν εὐημερίαν εἰς 4.500 κατοίκους. Τὰ «Ναυπηγεῖα Γαλαξειδίου Α.Ε.» ὅπως ἐξ ὡς φιλοδοξῆσαι νὰ τὰ ἴδω, δὲν εἶναι βεβαίως ναυπηγεῖα ἐυλίων σκα-

φῶν, ἀλλὰ σιδηρῶν πετρελαιοκίνητων.

Ἐκ πρώτης ὄψεως ἡ πρότασις μου θὰ σας φανῇ παράτολμος, μετὰφυσικὴ, γιὰ τὴν ἐφαρμογὴν της. Ἐγὼ ὅμως ἔχων μελετήσει ἕνας τὰς λεπτομερείας της, τὴν εὐρίσκα «παράτολμον» μόνον ἀπὸ ἀπόψεως συνεταιριστικοῦ πνεύματος ἀγνώστου μεταξὺ μας. Ἄν μὲ παρακολουθήσῃτε μὲ ὑπομονήν, εἶμαι βέβαιος ὅτι καὶ σεῖς θὰ συμφωνήσῃτε, ὅσον ἀφορᾷ τὴν τεχνικὴν ἐφαρμογὴν της, ὅποτε μίαι ἐμπνευσμένη δι-αφώτισις μὲ τὴν ἐφημεριδοῦλα μὲ τὸν ἀπανταχοῦ συμπατριωτῶν μας, γιὰ τὰ ἀγαθὰ τοῦ συνεταιριστικοῦ πνεύματος δυνατὸν νὰ ἐπιφέρῃ τὸ προσδοκώμενον. Καὶ γιὰ τὰ κῆμα τὴν ἀρχὴν, ὅς ἐγνωρίζω ὅτι εἶμαι ἔτοιμος νὰ διαθέσω γιὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν \$5.000, εἶμαι δὲ βέβαιος ὅτι καὶ εἰς ἀκόμη ἢ καὶ εἰς φίλοι συμπατριῶται θὰ πρᾶξουν τὸ αὐτὸ, καίτοι ἀκόμη δὲν συνεζητήσαμε ἐπ' αὐτοῦ.

Διὰ τὰ Ναυπηγεῖα λοιπὸν, χρειάζονται δύο τινα:

1) ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ συγκεντρῶν τὸλάχιστον \$80 - 100.000. Σ' αὐτὸν θὰ ἤδύνατο νὰ λάβωμεν μέρος καὶ ξένοι κεφαλαιοῦχοι, ἀλλὰ μὲ περιορισμένον ἀριθμὸν μετοχῶν.

2) ΕΠΙΤΥΧΗΣ ἐκλογή διευθύνσεως.

Τὰ ἀναμφισβήτητα ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζω τὴν ἐπιτυχίαν εἶναι τὰ ἑξῆς:

Ζήτησις σιδηρῶν πικινῶν, καὶ ἀναγωγῆσις τιμῆς τῶν Ναυπηγείων Γαλαξειδίου, ἄρα προτίμησις. Καὶ πρώτον: ΖΗΤΗΣΙΣ ΝΑΥ-

ΝΑ ΤΟ ΠΡΟΣΞΟΥΝ

Αἱ στήλαι τῆς ἐφημερίδος αὐτῆς καὶ ἄλλοι ἠσυχάζοντες αὐτῆς κτηνοτροφίαν καὶ τὴν γεωργίαν τοῦ τόπου μας, μὲ τὴν ἀγροναύταισιν καὶ τὴν καλλιτέραν καὶ ἀποδοτικωτέραν ἐκμετάλλευσιν τῆς γῆς, καὶ ἤδη εἰμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἐπανελάβωμεν καὶ νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τῶν γεωργοποιμένων μας ἐπὶ τοῦ παρατηρηθέντος ἀτέπου τῆς παραδιδάσεως τοῦ ἔθιμου τῆς ἀγροναυταύσεως. Ἄς τὸ προσέξουν καὶ ἄς τὸ ἐξετάσουν καλὰ τὸ ζήτημα. Ἡ θὰ παραμείνουν καὶ θὰ διατηρηθοῦν τὰ λειβάδια, ὅπως εἶναι καὶ εὐρίσκονται ἢ θὰ μεταβληθοῦν τὰ πεδινὰ τούτων εἰς κτήματα, καὶ αὐτὸ θὰ ἦτο τὸ καλλιτέτερον, ἀπαγορευομένη τῆς βου-κῆς. Μέσα καὶ νόθοι λύσεις, ὡς αὐτὲς ποῦ ἐπιδικῶν σήμερον οἱ γεωργοποιμένες, εἰς τρόπον ὥστε οὔτε καὶ κτήματα νὰ γίνωνται, ἀλλ' οὔτε καὶ λειβάδια νὰ παραμείνουν, δὲν πρόκειται νὰ υἱοθετηθοῦν ἀπὸ κανένα, τὸσφ μᾶλλον, ὅσφ εἶναι καὶ ἐπιζήμιες διὰ τὸ Κοινοτικὸν Ταμεῖον. Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ Κοινότης ἔχει μὲν ὄλην τὴν καλὴν διάθεσιν νὰ τοὺς βοηθῆσῃ καὶ τοὺς προστατεύσῃ, μὲ γνώμονα ἐνοεῖται διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ συνόλου, ἀλλὰ ἔχει καὶ ὄλην τὴν εὐχέριαν νὰ ἐπιβάλῃ κατὰ τῶν παραδιδάντων τὰς ἐνδειξιμένας νομικὰς κυρώσεις:

ΕΡΓΑ ΤΟΥ Κ. Σ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ

Μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων Καλλιτεχνῶν, οἱ ὁποῖοι ἐκθέτουν ἔργα τῶν εἰς τὴν μεγάλην ἐκθεσιν τοῦ Ζαπτείου ἰδιαιτέρων ὅλων προσηχῶν ἐπισφύρουσι οἱ πίνακες τοῦ ἐκλεκτοῦ συμπολίτου μας ζωγράφου κ. Σπύρου Βασιλείου. Ἐκθέτει τέσσαρας πίνακας, τὴν «Υδραν», τὸ «Λιμάνιον», τὴν «Δημιτριά» καὶ τὴν «Δροσοῦλα» τῶν ὁποίων τὸ σχέδιον καὶ οἱ χρωματισμοὶ προξέγουν βαθυτάτην ἐντύπωσιν. Τὸ «Λιμάνιον» τὸ μὲ τὰ δύο καϊκάκια του, εἶναι ἀπὸ τὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα εἰς ἐκείνους ἰδίως οἱ ὁποῖοι ἔζησαν κοντὰ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ὡς ἐμπνευσίσις καὶ ὡς ἐκτέλεσις χαρακτηρίζουν τὸ ἐξαιρετικὸν ταλέντον τοῦ συμπολίτου μας ζωγράφου. Περὶ τῆς «Δροσοῦλας» τοῦ ἠμποροῦμεν νὰ εἰπομεν ὅτι εἶναι ἐξαιρετικῆς ἐμπνεύσεως ἀριστουργηματικὸς πίναξ, ἔχων ὡς θέμα, τὴν κορούλα τοῦ καλλιτέχνη, ἕνα αἰθέριον πλασματάκι, εἰς τὸ ὅποιον ὁ κ. Βασιλεῖον κατάρθωσε νὰ συνδυάσῃ μὲ ἀπαράμιλλο τεχνικὸν τὸ πατρικὸν φίλτρον καὶ τὴν καλλιτεχνικὴν ἰδιοφυίαν του.

Πλὴν τῶν πινάκων τῆς ζωγραφικῆς ὁ καλλιτέχνης συμπολίτης ἐκθέτει ἐπίσης μερικὰς ξυλογραφίας του, αἱ ὁποῖαι προεκάλεισαν εὐμενεστάτας κρίσεις ὄλων τῶν τεχνικῶν, γνωστοῦ ὅτος ὅτι ὁ κ. Βασιλεῖον εἶναι ἐκ τῶν ἀριστῶν Ἑλλήνων ξυλογράφων.

ΤΑ ΠΑΛΙΑ ΤΟΥ ΓΑΛΛΕΙΔΙΟΥ

ΤΟ ΤΑΜΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΓΑΪΔΟΥΡΙ

Τόν βαρύν χειμώνα του χιλιού όχθα κούσια έξήντα τέσσα, τα Γαλαξειδιώτικα καράβια, περήφανα, άλλα και με μεγάλους κινδύνους αυλάκωναν τους ώκεανούς. Μεγάλοι οι ναύλοι, μεγάλοι και οι κίνδυνοι. Και σ' έναν από τους μεγάλους αυτούς κινδύνους λίγο ακόμα και θα βούλιαζε σύμφυχο το Πετρατζέικο στα άγριεμένα κύματα της Μαύρης Θάλασσας.

Γράμμα τότε έφτασε στο Γαλαξειδί. Ο καπετάν Δημήτρης Πετρατζέικος έσπευσε στην καπετανίσσα το περιστατικό. Της έγραφε να είδηση ότι οι οικογένειες του πληρώματος πώς όλα τα παιδιά είναι καλά και να μην ανησυχούν. Και έπρεπε στο τέλος: «Γυναίκα μου, απάνου στη μαυρή ώρα που βρεθήκαμε έκαμα το σταυρό μου και ένα μεγάλο τάμμο στην Αγία Παρασκευή. Να χαρίσω κοντά στο πέλο της, αν σωθούμε, μια μεγάλη εικόνα. Κύτταξε το δίχως άλλο και το πιό γλήγορο, μόλις πάρης το γράμμα μου, να έχτελεσης το τάμμο μου».

Τόσο έφτανε για την κυρά Πετρατζέικου, προκομμένη νοικοκυρά και θεοφοβούμενη γυναίκα που, όταν έλεπε ταξίδι ο άντρας της, αυτή είχε ελπίτη έγνοια στο σπίτι, στα παιδιά και στο χτήμα τους και δεν άφινε καμιά εύκαιρία που να μην ανάθη τα καντήλια εις όλη τα εξωκλήσια. Όταν πήρε το γράμμα του άντρας της, έτρεψε άμισως να γονατίσει στην εικόνα της μαυροφόρα και θαυματουργή Αγία Παρασκευή, που έσωσε τον καπετάνιο της και την άλλη ημέρα, πήγε να παρακολουθήση τη λειτουργία της Κυριακής των Βαΐων. «Ακουσε, όπως πάντα, με κατόνυξ το Εύαγγέλιο και την ώρα που μοίραζε ο παπά-Ήλιος τα βάρια ή φαντασία της έπτερουγίσε στους ιερούς πέπους και της φαινότανε σαν να έβλεπε «έπί πάλου όνου» τον Μεσσόσιαν να αναβαίνει προς τα Ίεροσόλυμα και σαν να έβλεπε τους πιστούς να τον υποδέχονται «μετά βαΐων και κλάδων» και νόμιζε πώς ακουγε τη φωνή τους: «Ευλόγημένος ο έρχόμενος εν όνοματι κυρίου. Ωσαννά εν τοις υψίστοις».

Με την εικόνα αυτή της η γυναίκα γύρισε στο σπίτι το κενό κενό Πετρατζέικου. Και η εικόνα αυτή την έδασάνει όλη τη νύκτα. «Έβλεπε στον ύπνο της το Χριστό καθάλα, εις ένα γαΐδαρο για να δινή ο Θεάνθρωπος στον άνθρωπο παράδειγμα ταπεινότητας. Κι' όλος ο λαός της εκκλησίας έβούλιζε στ' αυτή σαν φωνές άγγελικές: «Ευλόγημένος ο έρχόμενος εν όνοματι Κυρίου».

Την άλλη μέρα ζύπνησε, νύφηκε, έκαμα το σταυρό της εις το εικόνα ούστάσι και θυμήθηκε το τάμμο που της είχε γράψει ο άντρας της. Τότε και πήρε τη μεγάλη απόφαση. Το τάμμο θα ήταν μια εικόνα που να παρασταίνη τον Χριστόν «έπί πάλου όνου», χάρισμα στην χάρι της Αγίας Παρασκευής.

Και την εικόνα δεν την ήθελε άγορασμένη. Ίεροσόλια θα ήταν να την πάρη στην Πάτρα ή στον Πειραιά, ακόμη κι' αν την εύρισκεν, όπως αυτή την είχε φαντασθή. Έσκέφθηκε λοιπόν να βρη ζωγράφο και η εύκαιρία της δόθηκε, όταν κάποιος πλανόδιος Ρώσος άγιογράφος έξέπεσε στο Γαλαξειδί για να πουλήση ή να φικίση άγιογραφίες. Τόν έβόναξε λοιπόν και του έξέθεσε την έπιθυμία της.

—Έρεεις από ζωγραφίς;
—Πώς δεν ξέρω. Ή δουλειά μου είναι...
—Θέλω μια εικόνα έτσι κι' έτσι.
—Θα σάς τη φικίσω και θα σάς την φέρω να την ίδητε.
—Νά είναι ο Χριστός, να είναι ο γαΐδαρος, να είναι τα βάρια...
—Όλα θα είναι.
—Και που θα βρης γαΐδαρο; τόν έρώτησε άξαφνα ή κυρά Πετρατζέικου.
—Μά δεν είναι ανάγκη να βρω... ξέρω να ζωγραφίζω γαΐδαρο...
—Αυτό δεν γίνεται. Πρέπει να σου φέρω το γαΐδαρό μου. Έχω ένα όμορφο γαΐδουράκι που ηγαίνω, αυτό στο χτήμα μας.

Ο άγιογράφος διαμαρτυρήθηκε. Την έδεδάωσε πώς όλοι οι γαΐδαροι το ίδιο είναι, όλοι έχουν κεφάλι, έχουν αυτιά, ποδάρια, ουρά, όπως θα έχη και ο ίδιος της. Άλλά αυτή ήταν άμεταπίστη. Ήθελε καλά και σώνει το δικό της το γαΐδαρο να έχη ή εικόνα. Δικό της το τάμμο, δικός της και ο γαΐδαρος. Και επειδή ή έπιθυμία της ήταν τόσο μεγάλη που κινδύνευε να χάση τη δουλειά ο έρωτος ζωγράφος, στο τέλος έδέχθηκε να φέρη ή κυρά Πετρατζέικου το

γαΐδαρό της στο προαύλιο της Εκκλησίας.

Πραγματικά τότε μεταφέρθηκε ο γαΐδαρος, το καβαλλέτο έσπύθηκε, ή παλέττα, τα χρώματα, τα πιελάκια έτοιμασθήκανε. Άλλά την στιγμή εκείνη ή καλή Πετρατζέικου, που στεκότανε απάνω από το κεφάλι του καλλιτέχνη, αύστηρος κριτής της έργασίας του, έθυμήθηκε κάτι άλλο.
—Άμ' το Χριστό; Πώς θα τόν κάμης τόν Χριστό; έρώτησε.
—Θα κάμω ένα Χριστό απ' αυτούς που βλέπεις στις εκκλησίες...
—Θα είναι ο ίδιος ο Χριστός;
—Ποιός ίδιος; Ο Χριστός; Πώς μπορεί να είναι ο ίδιος; Κανείς δεν τόν ειδε για να τόν ζωγραφίση. Ο καθένας φικάνει ένα Χριστό, όπως τόν θέλει, όπως τού άρεσει και όπως τόν φαντάζεται. Γι' αυτό δεν μοιάζει ποτέ ο ένας Χριστός με τόν άλλο Χριστό.

—Έτσι είναι;
—Βέβαια έτσι είναι.
—Άμ' είναι καλλίγος τότε πώς θα βάλω μες καθάλα στο γαΐδαρο τόν παπά-Ήλιον;
Ο ζωγράφος άρχισε να γελάη. Ποηδέν φανταζότανε πώς ο παπά-Ήλιος, ο παπάς της ένορίας που καθότανε απέναντι από την εκκλησία, θα δεχότανε να κάμη μια τέτοια άσέβεια. Συγκαταβατικός όμως και πρόθυμος τώρα εις όλα ο ζωγράφος άπάντησε:
—Όπως θέλετε. Φτάνει να μου φέρετε και τόν παπά.
—Άμ' είναι και λόγος πώς θα τόν φέρω;

Ο παπά-Ήλιος ήταν ένας καλός χριστιανός και άξιοσέβαστος άνθρωπος, ένας άληθινός λειψύς του Χριστού που δεν έγραφε πολλά γράμματα, άλλα ήτανε παρηγορητικός στις δυστυχίες των ένοριτών του και δεν έπαύαρε ποτέ από πριν τι θα του δίνανε για να εκπληρώση τα εκκλησιαστικά του καθήκοντα. Πολλά του δίνανε εύχαριστούσε, λίγα του δίνανε πάλι εύχαριστούσε. Δεν ήξερε ή εποχή του τι θα ειπή «ταρσίση» για μια παράκληση, για μια λειτουργία, για ένα γάμο, ένα βαφτίσι, ένα εύχέλιο, μια κηδεία. Και πρόθυμος ή γαμοε και στο πλούσιο και πρόθυμος στο φτωχό σπίτι και ποτέ δεν λογώφερε για χρήματα.

Όταν όμως ή κυρά Πετρατζέικου του έπτερε να καβαλλήκη τόν γαΐδαρο για να τόν ζωγραφίσουν, ο καμμένος ο παπά-Ήλιος τα έχρειάσθηκε. Έσπύθηκα όρθιος ο άφθονος τρίχες της κεφαλής, οι άραιές τρίχες του μουστακιού και οι ξανθιές τρίχες του γενιού του και κρύος ιδρώτας άρχισε να στάξη από το μετωπί του.

Αυτός ο τρισκαμρτωλός να ποζάρη για Χριστό;
Και τι θα λεγανε οι ένοριτες και οι ένοριτίσες να τόν βλέπουν στην εκκλησία να καμαρώνη σαν Χριστό; Πίσω μου σ' έχω σατανά! Έσταυροκοπήθηκε τρεις φορές, άλλες τρεις έφτυσε στον κόρφο του και σήκωντας τα μάτια του στην κυρά Πετρατζέικου, άρνήθηκε χωρίς πολλά λόγια.

—Αυτό δεν γίνεται.
—Γιατί δεν γίνεται παπά μ';
—Γιατί είναι άμαρτία.
—Άμαρτία παπά μ' είναι να κάμη κανένα κακό. Τι κακό είναι ν' ανεβής μια στιγμή μαζί στο γαΐδουράκι μ'; Έγώ κάθε μέρα ανεβαίνω!
—Δέν είναι για μένα Χριστιανικό.

—Άμ' γιατί είναι χριστιανικό παπά μ', άλλος να μάς ζωγραφίς για Χριστό τόν παπά μ' που κλάβ' στο ζύγι και για Παναγία άλλος τη προκομμένη φιλένδα τ' και τ' λόγου σ' να τ'ς θυμιατίσεις και να σταυροκοπήσαι μπροστά τ'ς;
Κι' άφοδ πήρε την άνάστης, όταν ειδη πώς ο παπά-Ήλιος τα είχε τώρα μπερδεμένα τα λόγια του, τόν ξανάειπε:
—Τι ζητάω έγω; Ζητάω να προσφέρη την εικόνα των Βαγιώνε στ'ν Αγία—Παρασκευή που τόχουμε τάμμο. Κακό είναι το τάμμο, παπά μ';

Ίσως ή άκαταμάχητη εύλωτία της κυρά Πετρατζέικου, μπορεί και που κείνη τη στιγμή έτυχε να βγαίνη από το μεσοφάρι της ένα παχύτατο «τακούρι», έκαμαν τόν παπά-Ήλιον να υποχωρήση. Έπιτέλους τάμμο ήταν. Ή υπόσχεσις προς την Αγία Παρασκευή έπρεπε να έκτελεσθή. Μία ύπηρεσία χριστιανική θα προσέφερε. Έξέχασε τότε τι θα λεγανε οι ένοριτες και οι ένοριτίσες και με την βοήθεια ενός μικρού σκαμνίου έκαθάλιξε το γαΐδουράκι της κυρά Πετρατζέικου, τόν πασίγνωστο τότε στο Γαλαξειδί γαΐδουράκι με την άσπρη μούρη

ΤΟΝ ΚΑΙΡΟ ΕΚΕΙΝΟ

ΝΟΣΤΑΛΓΙΕΣ

Κάποτε κάποιος φίλος αγαπήτος με έρώτησε:
—Βρέ φίλε, θυμάσαι καμιά φορά τα περασμένα, την παλιά μας ζωή και τις παιδικές μας τρέλλες; Θυμάσαι το ήσυχο χωριούλι μας με τις άβέχαστες όμορφίες του και τα ρομάτσια του;
—Άμ, τί λές; Θα τήν ξανακάμω με αυτή τη ζωή; Θα ξανασάναμε εκεί που πρωτοείδαμε τ'όφως και γαλουχηθήκαμε; Τι λές; Πώς τα βλέπεις;

Άληθεια πώς δίκαιο είχε ο καλός μου φίλος και πώς τόν έσυμπάνεσα. Γιατί όσο ο καιρός περνάει κι' όσο κυλάν τα χρόνια ποιος από μάς δεν γυρίζει στα περασμένα, στη σχολική του ζωή και στις παιδικές του τρέλλες;
Ποιός από μάς δεν νοσταλγει αναλογίζοντας τα ξένοιαστα και άτυχημένα εκείνα χρόνια και μερικά που πρέπει όλοι να θυμόμαστε; Ποιός από μάς δεν έκαμα «φευγαταριά» από το σχολείο για τις «σταπαισιές» ή «γαρδελισές» φαλιές; Και ποιός δεν «κοτσάρισε» «νικριντάκια» και «πσινιθράκια» ξυπόλητος «στ' Κουκουμπρή τ' άμπέλια» και «στ' Παπαντριά τ' έλιές»;

Αυτά που άλλοι δεν τα ζήσανε, φυσικό είναι να μην τα νοιώθουν. Για μάς όμως είναι χαρές άληθινότητες. Γιατί κανείς δεν ξεχνάει τόν καιρό που άμδολογε τη θαρισόλα του στον Κολοαφάτη ή στο Γιάννακη μέσο στην «ντάνα» του μεσημεριού με τόν καυτερό ήλιο που μάς μετέβαλλε σε Ξενεγαλέους, ούτε αν έχη τα τριάντα, άλλα τούλάχιστον τα είκοσι κόλυμπα του που το άλατζένιο του πουκάμισο νούρωσε από το άλατι σαν παστωμένα μπακαλιάρια. Ποιός πραγματικά δεν άμδύσει τη «σαλαφέρα» του με τα δώδεκα φτερά της στις λαούστρες με το θεροθύρι που αν κα τα κακή του τύχη ήταν γλήγορη αλλοίμονο: ή καμιά «κοσκούνα» θάτρωγε ή κάνα «δάθρακα» και θα έρχότανε άναπόδας; Και ποιός ακόμα δεν θυμάται τόν «Πάπος» και τα άλλα άτελείωτα της παιδικής ζωής; Άλλά να τώρα που όλα περάσανε και πάνε σαν όνειρο, σαν νεφέλη και σκορπισμένοι εδώ και εκεί όλοι στα ξένα, μεγάλο πείδι, με το όρη τα κοινωνικά ο καθένας μας στην πλάτη τ' αναπολούμε και διακρίζομε γιατί δεν ξαναγυρίζουν όπως δυστυχώς δεν ξαναγυρίζει και ή ζωή και ζούμε πάντα με την έλπίδα και με το όνειρο ν' αξιωθούμε να ξαναπατήσουμε το πόδι μας σ' εκείνη τη γή και στα «Αγία χρώματα» της, όχι βέβαια για να κάμωμε τα ίδια γιατί φυσικά δεν μπορούμε πειά, άλλα τούλάχιστον να βλέπωμε και να νοιώθωμε κοντά μας τους τόπους και τις στράτες που γυρισανε και ζήσανε τα τρέλλα μας νειάτα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Κ. ΜΠΕΡΙΣΤΙΑΝΟΣ

Ή Διώρυξ Κορίνθου

Κατ' ανακοίνωση του άρμολόγου άπο το 5ης προσάχους Ιανουαρίου θα έπιτραπή ή διέλευσις δια της διώρυγος Κορίνθου πλοίων μέχρις 21 ποδών, από δε της 15 Ιανουαρίου ο διάπλους θα είναι έλεύθερος.

και τ' άσπρα του ποδαράκια.

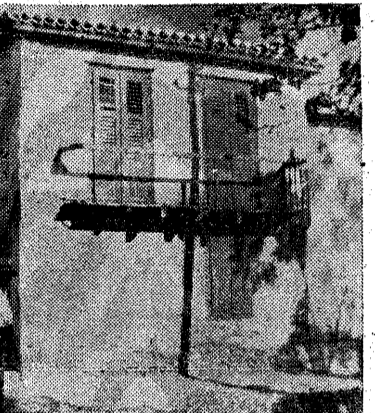
Τό τάμμο εκπληρώθηκε. Ή εικόνα έκτελείσε και δόθηκε στην Εκκλησία. Είναι ακόμα εκεί. Την βλέπουν όλοι, άλλα λίγοι γυρίζουν την ιστορία της. Και δεν θα τήν ήξερε ούτε ο φίλος πλοίαρχος καπετάν Γιάννης Πετρατζέικος, έγγονος της κυρά Πετρατζέικου, αν ο μακαρίτης αδελφός του πατέρα του, ο καπετάν Πέτρος Πετρατζέικος, δεν τόν πήγαινε μια ημέρα στην Αγία Παρασκευή να τόν δείξη τόν ιστορικό γαΐδαρο της κυρούλας του. «Όσον άφορά τόν παπά-Ήλιον, λένε, πώς βρήκε τρόπο να συμβιβάση τη συνείδηση του με την περιστασι. Για να μη σκανδαλισθή ή ένορία, τήν ώρα που τόν ζωγράφιζαν, είχε γυρίσει το πρόσωπο από την άλλη μεριά κι' ο καλλιτέχνης ζωγράφισε ένα Χριστό, όπως τόν κατέβηκε.

Υ. Γ. —Εις το τελευταίο μου ταξίδι εις την πατρίδα εύρήκα το γαΐδουράκι της καλής καπετανίσσας εις την Αγίαν Παρασκευήν. Εύρίσκειται μεταξύ άλλων εύλαδών άφιστομάτων εις το Ίερόν της Εκκλησίας, άλλα υπάρχει και άλλη εικόνα πολύ νεώτερα και μεγαλύτερα με τ'ό ίδιο θέμα. Ή πρώτη είναι και ή άθεντική της σημερινής ιστορίας μας.

ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΣ

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΑΝΑ

ΓΑΛΛΕΙΔΙ, Δ)θριοσ (Άνταποκριτού μας). Ο συμπολίτης μας πλοίαρχος του α/π «Νόρος» κ. Μιχ. Ήλ. Κατσούλης άπέστειλε προς την Έπιτροπήν της Φιλοδασικής μας Ένώσεως τ'ό ποσόν 46 δολλαρίων, προ ίδν ίδιού του έράνου και μελών του πληρώματος. Ο κ. Κατσούλης δια της έπιστολής του έξέφρασε την έπιθυμίαν να τελεσθή μνημόσυνον ύπερ του ίδρυτου του πευκόνος μας της Πέρας-Πάντας, άείμηστου Γεωργίου Μ. Καμμένου ή Αγάνας, τ'ό ποσόν και έτέλεσε μετά πάσης μεγαλοπρεπείας ή Φιλοδασική εις τόν ένταύθα Μητροπολιτικόν ναόν του Αγίου Νικολάου. Κατά τ'ό μνημόσυ-

Τό πατρικόν σπίτι εις τόν Χηρόλακα όπου εγενήθη και έμεγάλωσε ο άληθινός Αγάνας, όστις ανέδεσε τ'ό όνομά του με τ'ό Άλσος μας.

νον τούτο παρέστησαν όλοι οι άρχοι της πόλεως μας, τ'ό Κοινοτικόν Συμβούλιον Γαλαξειδίου, τα σχολεία μετά των καθηγητών, διδασκάλων και διδασκαλισσών, ή Φιλοδασική, οι συγγενείς του μακαρίτου Αγάνας και όσμιπας ο πληθυσμός.
Εις τ'ό μέσον του Ναού ειχε σπηθή βάθρον, έπί του όποιου ύπηρχε τράπεζα με πολυτελείς δίσκους κολυβών και ή φωτογραφία του Αγάνας, ή μνήμη του όποιου διατηρείται με εύγνωμοσύνη εις την ψυχήν όλων των συμπολιτών μας.
Τό ύψηλόν και μνημειώδες έργον του έκλιπόντος συμπολίτου μας έξηρε δι' όράσιον και συγκινητικόν λόγον ο διευθυντής του Γυμνασίου μας κ. Α. Κάκαβας. Ήτο καιρός να άναμνησθώμεν εκείνον, του όποιου ή πρωτοβουλία έχάρισεν εις την πα-

Επειτα από 50 χρόνια

ΠΑΛΙ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Ένας μεγάλος Άγγλος ιστορικός ο Γκίμπσον γράφει ότι κάθε πέντε χρόνια ο άνθρωπος αλλάζει μορφήν, συνήθειας, τρόπους ζωής, σκέψεις χωρίς να τ'ό καταλαβαίνη. Ή μεγάλη αυτή αλλαγή, αν συμβαίνει κάθε πέντε χρόνια, έξηγει πολύ περισσότερο τόν άνθρωπον που έξέπερασε δέκα και δώδεκα και παραπάνω φορές τ'ό πέντε χρόνια που θέτει ως όριο της μεταβολής μας αύ της ο Άγγλος ιστορικός. Δεν βλέπομε πάντα τ'ό ίδια πρόσωπα και τ'ό ίδια πράγματα με τα μάτια που τα βλέπαμε άλλοτε. Και αύφες ακόμα ο άποστάσις, που στα παλιά τ'ό νομίζαμε μικρές ή τις θεωρούσαμε μεγάλες, με τόν καιρό χάνουν τη γεωμετρική τους έκφραση, που είχαν έντυπωθή στή μνήμη μας. Έτσι τα στίπια που είχαμε ίδη παλιότερα, μάς φαίνονται με τα χρόνια μικρότερα ή μεγαλύτερα, άραιότερα ή και χειρότερα. Και οι άνθρωποι που τούς είχαμε γνωρίσει μικροί και τούς ξαναβλέπομε μεγάλοι μεγάλους είναι στα μάτια μας διεαφρητικοί, όπως άσφαλώς θα φαίνώμαστε, και μεϊς στα δικά τους.

Εύρήκα την εύκαιρία να θυμηθώ τόν Γκίμπσον σε κάποιο τελευταίο ταξίδι στο χωριό μας. Όλα ήταν στή θέση τους. Οι δρόμοι, τα στίπια, ή θάλασσα, οι άκρογιαλιές, τα νησάκια του. Και όμως δεν τα βλέπαι πλέον κανείς με τ'ό μάτια που τα έβλεπε τώρα και πενήντα τόσα χρόνια. Άλλάξαν; Δεινάλλάζουν ποτέ τα άμυχα. Δεν μπορεί έξαφνα οι δρόμοι που έδειχναν μεγάλοι και άτελείωτοι στην παιδική ηλικία, να έγιναν έπειτα στενοί, ούτε τα στίπια που έφαινοντο άλλοτε ψηλά να χαμηλώσαν και να έγιναν τώρα κοντότερα.

Άλλά αν τα άμυχα με τόν καιρό πέρνουν τη συμμετρία των προγματικών διαστάσεων, δεν χάνουν τί-

τίδρα μας τ'ό σημερινόν άραϊόν δάσος τ'όν πεύκων μας και δια τούτου άξίζει κάθε έπαινον ο έκλεκτός συμπολίτης μας κ. Κατσούλης, ο όποιος είχε την εύτυχή έμπνευσιν τού μνημόσυνου.

ΦΙΛΟΔΑΣΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΓΑΛΛΕΙΔΙΟΥ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Έν Γαλαξειδίω τ'ή 8)11)48
Πρός τους συμπολίτας μας κ.κ. Μιχαήλ Κατσούλην πλοίαρχον, Νικά Λαον Λουκά Καμμένου, Ήλιον Ίωάννου Παπαγεωργίου, Εύθύμιον Παρ. Χατζηγιάννην, Φώτιον Άναστ. Κατσούλην, Εύάγγελον Εύθ. Άνάγον, Γεώργιον Εύάγγ. Κούτσογεωργάκην Μέλην του πληρώματος τού α/π «Νόρος».

Άγαπητοί συμπολίται, Έλάβομεν πρό όλγων ημερών την έκ δολλαρίων 46 έπιταγήν σας την προερχομένην έξ έράνου μεταξύ υμών, ως και την σχετικήν έπιστολήν σας, έκφράζουσαν την έπιθυμίαν διαθέσεως τού εν λόγω ποσού. Ήμμεθα ύποχρεωμένοι, τ'όσον ως άποτελούντες τ'ό Διοικητικόν Συμβούλιον της Φιλοδασικής Ένώσεως τού τόπου μας, άσων και ως Γαλαξειδιώται όπως έκφράσωμεν τας θερμάς εύχαριστίας προς όλους σας, δια τήν εύγενή αυτήν χειρονομίαν σας. Τα Γαλαξειδιώτικα φιλειργητικά και άνθρωπιστικά αισθήματα τα έκδηλωμενα καθ' όσονόσητος έποικήν διακρίνονται και ήδη εις την έπιθυμίαν της εν λόγω διαθέσεως τού ποσού, ήτις θέλει έκτελεσθή λιαν προσεχώς, (τέλεισι μνημόσυνου και κολλωπισμού της Άναμνηστικής Σπήλης τού Άλσους). Διότι και εις την προκειμένην περίπτωσιν άφ' ένός μεν έκδηλοίτε την εύγνωμοσύνην και τόν θαυμασμόν προς τόν έμπνευστήν και δημιουργόν του πρσούτου της «Πέρας-Πάντας», άείμηστου Γεωργίου Καμμένου —Αγάνας—, άφ' έτέρου δε γίνεσθε ή άρετήρια να συνεχισθόν τοιούτου είδους εύγενεις εισφοραί, προς άποπεράτωσιν τού όλου έργου της άναδασώσεως κατά τας σημερινάς μάχισια άναπόλους περιστάσεις.

Και προς τόν σκοπόν αυτόν εκφράζομε την εύχήν και παράκλησιν προς όλους τους συμπολίτας μας, όπως έλθουν άργαίως. Δεχθήτε και πάλιν τας εύχαριστίας όλων μας. Με πατριωτικούς χαρητισμούς, Ο Πρόεδρος Γ. ΜΙΧΟΣ Ο Γραμματέυς Θ. ΚΑΜΜΕΝΟΣ

Επειτα από 50 χρόνια

ΠΑΛΙ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Ένας μεγάλος Άγγλος ιστορικός ο Γκίμπσον γράφει ότι κάθε πέντε χρόνια ο άνθρωπος αλλάζει μορφήν, συνήθειας, τρόπους ζωής, σκέψεις χωρίς να τ'ό καταλαβαίνη. Ή μεγάλη αυτή αλλαγή, αν συμβαίνει κάθε πέντε χρόνια, έξηγει πολύ περισσότερο τόν άνθρωπον που έξέπερασε δέκα και δώδεκα και παραπάνω φορές τ'ό πέντε χρόνια που θέτει ως όριο της μεταβολής μας αύ της ο Άγγλος ιστορικός. Δεν βλέπομε πάντα τ'ό ίδια πρόσωπα και τ'ό ίδια πράγματα με τα μάτια που τα βλέπαμε άλλοτε. Και αύφες ακόμα ο άποστάσις, που στα παλιά τ'ό νομίζαμε μικρές ή τις θεωρούσαμε μεγάλες, με τόν καιρό χάνουν τη γεωμετρική τους έκφραση, που είχαν έντυπωθή στή μνήμη μας. Έτσι τα στίπια που είχαμε ίδη παλιότερα, μάς φαίνονται με τα χρόνια μικρότερα ή μεγαλύτερα, άραιότερα ή και χειρότερα. Και οι άνθρωποι που τούς είχαμε γνωρίσει μικροί και τούς ξαναβλέπομε μεγάλοι μεγάλους είναι στα μάτια μας διεαφρητικοί, όπως άσφαλώς θα φαίνώμαστε, και μεϊς στα δικά τους.

Εύρήκα την εύκαιρία να θυμηθώ τόν Γκίμπσον σε κάποιο τελευταίο ταξίδι στο χωριό μας. Όλα ήταν στή θέση τους. Οι δρόμοι, τα στίπια, ή θάλασσα, οι άκρογιαλιές, τα νησάκια του. Και όμως δεν τα βλέπαι πλέον κανείς με τ'ό μάτια που τα έβλεπε τώρα και πενήντα τόσα χρόνια. Άλλάξαν; Δεινάλλάζουν ποτέ τα άμυχα. Δεν μπορεί έξαφνα οι δρόμοι που έδειχναν μεγάλοι και άτελείωτοι στην παιδική ηλικία, να έγιναν έπειτα στενοί, ούτε τα στίπια που έφαινοντο άλλοτε ψηλά να χαμηλώσαν και να έγιναν τώρα κοντότερα.

Άλλά αν τα άμυχα με τόν καιρό πέρνουν τη συμμετρία των προγματικών διαστάσεων, δεν χάνουν τί-

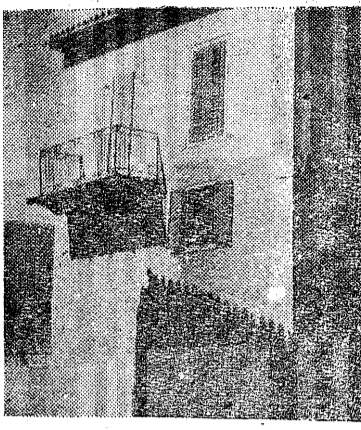
ΑΛΛΟΤΕ ΚΑΠΟΤΕ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΑΝΑΜΝΗΣΗ

Θυμάμαι πώς κείνη τη χρονιά δεν γιορτάσαμε στο σπίτι τη μεγάλη γιορτή της Χριστιανοσύνης όπως άλλα χρόνια.

Το παλιό Σχολείο εις τον Κάικονα από τα θρανία του οποίου έπερασαν χιλιάδες μαθηταί του Γαλαξειδίου

Το σπίτι του Σάβα, όπου γεννήθη ο μεγάλος συμπολίτης μας ιστοριοδίφης.

Ο Παππούς—πατέρας του πατέρα μου—ήταν ένας άνθρωπος μεγάλης αξίας, παγχό παιδί και όρανο από πατέρα, αλλά προικισμένο με δυνατό χαρακτήρα, θέληση και εργατικότητα, εθιμοφύγος με την τιμία δουλειά του.

Είχαμε χάσει τον παππού λίγο καιρό πριν, τον άρχηγό της οικογένειας, νεόν άκομη 62 ετών. Ερχόταν από τη Ρωσία που είχε εμπόριο σιτηρών για να ξεχειμωνιάσει στο Γαλαξείδι, όπως συνήθιζε, και πέθανε από συγκοπή στην Πόλη. Για την οικογένεια ο θάνατος αυτού ήταν καταστροφή.

Η παιδική μας καρδιά ήταν σφιγμένη από την καταθλιπτική ατμόσφαιρα που τύλιγε όλο το σπίτι. Και για να χαρούμε και μεις λίγο ζυγώναμε στα κλισιότα παράθυρα να ακούσαμε τα παιδιά που τάλεγα χαρούμενα στα γειτονικά σπίτια. Έτσι μελαγχολικά πέρασε ή μέρα εκείνη.

Το βράδυ οι δίδες ή Θεία πρόνοια που την αντιπροσώπευε για μας ή προμάμη μας—ή νόνα Κωνσταντίνα, όπως τη λέγαμε—αυτή μας γλύτωσε και από τις τιμωρίες για τις άταξιες μας—και ήταν ή μητέρα του Παππού που πνευθόσαν, μία βιβλική γυναίκα που έπρεπε να την λένε Ρεβέκκα ή Ρούθ, γεμάτη άρετη, φρόνησι και καλωσύνη, σπηρίχτηκε στο δεκανίκι της, γιατί πονούσε το πόδι της από πείσιμο, μεις έμάζεψαμε και τα τρία παιδιά και τις δυό παρακώρες, τα αξιόλογα εκείνα και συμπληθητικά πλάσματα, τα γεμάτα σεβασμό και άφοβησι, εξαθήσαμε γύρω της κοντά στο τζάκι που έκαιγαν μεγάλα κούτσουρα και μεις είπαμε όμορφα λόγια για τον Χριστούλη, την Κυρά Παναγιά, καλές δοξιμίες και το παρακάτω Χριστουγεννιάτικο.

Σκαλίξω τη σκουριασμένη μνήμη μου να τ' θυμηθώ. Έχουν περάσει τόσα χρόνια από τότε. Θα προσπαθήσω όμως. Σήμερα άγγελοι χαίρονται και Γη δοξολογιέται. Και τα δαιμόνια θλίβονται που ό Χριστός γεννιέται. Γεννιέται και βαπτίζεται στους ουρανούς επάνω. Στο μέλι εγεννήθηκε στο γάλα ανετράφη και στον άφρο του χαλαζιού και σε' άνθια αναστήθη.

Πρώτον Άδάμη έπλασε και δεύτερη την Έβα, με τα μυρυστικά του. Κι' ένα ξυλο τούσ έδειξε μή φάνε από εκείνο. Άδάμ, μή φας από αυτό, Άδάμ, θά βασιλεύσης, Άδάμ, θά γίνης δέσποτας, Άδάμ, θά κυριεύσης. Και ό Χριστός έπεράσε, με δώδεκα Άποστόλους, και πάλι ξαναπέρασε, με δώδεκα προφήτες, προφητευώντας κι' έλεγαν για τού Χριστού τ' αυτό. Χριστέ, Θεέ άληθινέ, Χριστέ μ' όταν κατέβης, θά κρίνης ζώντας και νεκρούς, νεκρούς και πεθαμένους. Ύστερα άπ' αυτό δεν θυμάμαι άν είπα άλλο, τίποτα ή καλή. Κυρούλα. Τό πρώτ' ξυπνήσαμε στα κρεβάτια μας, δεν έβρω πώς βρεθήκαμε εκεί. ΚΑΤ. ΒΛΑΣ.

ή θάλασσα, όταν άποτραδιώνταν τα νερά, και τα παιδικά τρέχανε ευπρόσητα τότε να πατήσουν την άμμο για να βγούν τα καθουράκια που τα είχε σκεπασμένα ή παλιόροια. Και ρωτάς τού κάκου που είναι ό παπά—Σκουτεράκος τού Χηρόλακα με τις ώραιες κοπέλλες του, ό καπετάν Άγγελής με τις κασέλλες του γεμάτες σφάτζικες και κολιβάτα, ό Λουκάς ό Βισβίκης που όλοι καμαρώνανε την όμορφη θυγατέρα του την Πατερίνα;

Τι κι' άν καθισμένοι αναπαιτικά τώρα στο ύπαιθετο τού μάλου άπολαδοίνεις μαζί με τόν κάφε σου τόν πρωϊνό μαϊστράλι και εύλογεις την έμπνευσι και την πρωτοβουλία εκείνου που τό φτιάσανε; Την ίδια στιγμή ή φαντασία φεύγει μακριά και τού κάκου αναζητάς να άνοιξη από την όλλη μεριά τό Λεβαντίκο, να βγη στά μπαλκόνι ή βυζαντινή και σεβάσιμα φυσιογνωμία τού μαϊστρου—Κωσταντή, να άκούσης τό φαρδύ γέλιο τού Μιχαλάκη, να καμαρώσης τό άραίο παράστημα και την άγνή όμορφιά της Ρόζας. Και περιμένεις, άλλα περιμένεις τού κάκου ακόμα κάποια μοσχοβολιά πούρου να χυθή γύρω σου και να ξεπροβάλλη ή όλλη εκείνη ώραία και έπιβλητική μορφή τού γιατρού, τού πατριδολάτρη και πολιτισμένου γιατρού, που ή σκέψις τού έσυμπρόφευε πάντοτε τόν άκοίμητο πέθο να ιδή ένα Γαλαξειδί ώραιότερο—όχι πλουσιότερο, γιατί τα πλούτη που είχε πέτε τού έφταναν να κάμουν τό φτωχό όλιγότερο φτωχό, τόν πλούσιο περισσότερο άπολόχηρ. Περιμένεις, άλλα δεν θά φανή ό Βλάμης.

Και περιμένεις, άλλα περιμένεις τού κάκου ακόμα να τόν δης από κάποιο σοκάκι τόν άλλο εκείνο γιατρό, τό μελαγχρονικό, τόν έρραγκιανό, τό διαστικτό, τό σφιχτοκαμψωμένο, στη ραβδικία του, με τόν κολοκάωθο χαμόγελο, με τήν βαρεία μπάντα φωνή, τόν Γεράσιμο. Ούτε λοιπόν αυτός, άλλ' ούτε κι' ό Πέτρος ό Μάριος. Και θυμάσαι, χωρίς να θέλεις, θυμάσαι τό έκλογικό τραγούδι της εποχής τού: Μ'ε γαλανή σημαία Και άργυρό σταυρό

για γοργόνες, καλαθάκια με χειράκι και ένα πουλί επάνω σε αυτό όλο άσπρο, στολισμένες με μύγδαλα άσπρισμένα, σουσάμια, σταφίδες και πασαλισμένες με κανελόχαρσι που όταν τις έβγαζαν από τό φούρνο μοσχοβολούσε όλη ή γειτονιά—δεν μοιάστηκαν στα άνηψια και βαπτιστήρια. Και τα παιδιά που ήλθαν μόλις έξημέρωσε με τα καλά τους ρούχα να πούνε τή μεγάλη είδησι της Γεννήσεως τού Χριστού δεν τό δέχτηκαν.

Η παιδική μας καρδιά ήταν σφιγμένη από την καταθλιπτική ατμόσφαιρα που τύλιγε όλο το σπίτι. Και για να χαρούμε και μεις λίγο ζυγώναμε στα κλισιότα παράθυρα να ακούσαμε τα παιδιά που τάλεγα χαρούμενα στα γειτονικά σπίτια. Έτσι μελαγχολικά πέρασε ή μέρα εκείνη. Τό βράδυ οι δίδες ή Θεία πρόνοια που την αντιπροσώπευε για μας ή προμάμη μας—ή νόνα Κωνσταντίνα, όπως τη λέγαμε—αυτή μας γλύτωσε και από τις τιμωρίες για τις άταξιες μας—και ήταν ή μητέρα του Παππού που πνευθόσαν, μία βιβλική γυναίκα που έπρεπε να την λένε Ρεβέκκα ή Ρούθ, γεμάτη άρετη, φρόνησι και καλωσύνη, σπηρίχτηκε στο δεκανίκι της, γιατί πονούσε το πόδι της από πείσιμο, μεις έμάζεψαμε και τα τρία παιδιά και τις δυό παρακώρες, τα αξιόλογα εκείνα και συμπληθητικά πλάσματα, τα γεμάτα σεβασμό και άφοβησι, εξαθήσαμε γύρω της κοντά στο τζάκι που έκαιγαν μεγάλα κούτσουρα και μεις είπαμε όμορφα λόγια για τον Χριστούλη, την Κυρά Παναγιά, καλές δοξιμίες και το παρακάτω Χριστουγεννιάτικο.

Σκαλίξω τη σκουριασμένη μνήμη μου να τ' θυμηθώ. Έχουν περάσει τόσα χρόνια από τότε. Θα προσπαθήσω όμως. Σήμερα άγγελοι χαίρονται και Γη δοξολογιέται. Και τα δαιμόνια θλίβονται που ό Χριστός γεννιέται. Γεννιέται και βαπτίζεται στους ουρανούς επάνω. Στο μέλι εγεννήθηκε στο γάλα ανετράφη και στον άφρο του χαλαζιού και σε' άνθια αναστήθη. Πρώτον Άδάμη έπλασε και δεύτερη την Έβα, με τα μυρυστικά του. Κι' ένα ξυλο τούσ έδειξε μή φάνε από εκείνο. Άδάμ, μή φας από αυτό, Άδάμ, θά βασιλεύσης, Άδάμ, θά γίνης δέσποτας, Άδάμ, θά κυριεύσης. Και ό Χριστός έπεράσε, με δώδεκα Άποστόλους, και πάλι ξαναπέρασε, με δώδεκα προφήτες, προφητευώντας κι' έλεγαν για τού Χριστού τ' αυτό. Χριστέ, Θεέ άληθινέ, Χριστέ μ' όταν κατέβης, θά κρίνης ζώντας και νεκρούς, νεκρούς και πεθαμένους. Ύστερα άπ' αυτό δεν θυμάμαι άν είπα άλλο, τίποτα ή καλή. Κυρούλα. Τό πρώτ' ξυπνήσαμε στα κρεβάτια μας, δεν έβρω πώς βρεθήκαμε εκεί. ΚΑΤ. ΒΛΑΣ.

Έλάτε να ψηφίστε Τόν Πέτρο τόν γιατρό. Τό τραγούδι ήτο άπάντησις σε ένα άλλο που ό κομματικοί τού αντίπαλο, αυτοσχόδιο τραβοδάροι κι' αυτοί της ίδιας εποχής, είχαν έπινοήσει: Σκαλίστε και ποτίστε τόν δενδρολίβανο Κ' έλάτε να ψηφίστε τόν Καραλίβανο.

Τι κι' άν περνώντας από τόν άραίο, τόν παστροκό, τόν Κεντρικό τσιμεντοστρωμένο τώρα δρόμο προς τόν Παλιόπάζαρο, δεν βλέπεις πλέον ό,τι έβλεπες, και ρωτάς που είναι ό Στάγκας, που είναι ό Κιντής, που είναι τό φαρμακείο τού Άνδρέα, που είναι ό φίλος τών μικρών παιδιών ό Νικόλας ό Χαλβατζής με τα βρώμικα χέρια, τό λιγδομένο του σκούφο και τό μελένιο του χαλιβά; Σαφ' δείχνουν κάτι χαλάσματα και τό παλιό άπομεινάρη παλιών καιρών ό Κώστας της Ζαφειράς δακτυλοδειχτεί μερικους γκρεμισμένους τού χους:

—Νά, έδώ ήτανε! "Ητανε. Δεν είναι. Λέιπουν όλοι. Λέιπει κι' ό Λουκέρης με τό μαυριμπί, τά χρυσά γυαλιά και τό υπαίθετο όντιο μουσι του, που μεγάλο πλείον στα χρόνια έσαγήνεψε ή Όλυμπία: Λέιπει κι' ό άριστός σας δάσκαλος, αυτός που σάς έμαθε τα πρώτα γράμματα, ό παπά-Θανάσης ό Τσαταλός. Λέιπει κι' Δημητράκης ό Νίκας κι' ό Γιάννης ό Ζαγοράς κι' ό Στυλιανός ό Μαλαματιανός, οι καλοί δικηγόροι τού Γαλαξειδίου κι' ό άνίκητος στο «τριόμφο» φραγκοράφτης μαιστρο-Ηλίας, κι' ό Τσόγκας με τό φαρμακείο του που ήταν άδύνατο να περάσης άπ' έξω χωρίς να καταλάβης άπ' τό δυνατό ίσοδοφόρμιο ό,τι ή σπεταριά του ήτο γεμάτη από σπουδαία γιατρικά.

Περιμένεις, άλλα δεν θά ιδής ούτε και τούς παλιούς καπετανούς τού Γαλαξειδίου. Δεν θά ιδής τόν καπετάν Γιάννη τόν Μητρόπουλο που κατίβαινε τό άπογευματικό άργά-άργα στο καφενεό τού Κινητή, με τήν καλοκαιρινή του όμπρέλλα δλάνοιχη, τήν πλατύγυρη ψάθα του και τό κομπολόγι του να βρή τις παλιές του συντροφίες και να τούς μιλήσει

για λόγια για τον Χριστούλη, την Κυρά Παναγιά, καλές δοξιμίες και το παρακάτω Χριστουγεννιάτικο.

Σκαλίξω τη σκουριασμένη μνήμη μου να τ' θυμηθώ. Έχουν περάσει τόσα χρόνια από τότε. Θα προσπαθήσω όμως.

Σήμερα άγγελοι χαίρονται και Γη δοξολογιέται. Και τα δαιμόνια θλίβονται που ό Χριστός γεννιέται. Γεννιέται και βαπτίζεται στους ουρανούς επάνω. Στο μέλι εγεννήθηκε στο γάλα ανετράφη και στον άφρο του χαλαζιού και σε' άνθια αναστήθη.

Πρώτον Άδάμη έπλασε και δεύτερη την Έβα, με τα μυρυστικά του. Κι' ένα ξυλο τούσ έδειξε μή φάνε από εκείνο. Άδάμ, μή φας από αυτό, Άδάμ, θά βασιλεύσης, Άδάμ, θά γίνης δέσποτας, Άδάμ, θά κυριεύσης. Και ό Χριστός έπεράσε, με δώδεκα Άποστόλους, και πάλι ξαναπέρασε, με δώδεκα προφήτες, προφητευώντας κι' έλεγαν για τού Χριστού τ' αυτό. Χριστέ, Θεέ άληθινέ, Χριστέ μ' όταν κατέβης, θά κρίνης ζώντας και νεκρούς, νεκρούς και πεθαμένους. Ύστερα άπ' αυτό δεν θυμάμαι άν είπα άλλο, τίποτα ή καλή. Κυρούλα. Τό πρώτ' ξυπνήσαμε στα κρεβάτια μας, δεν έβρω πώς βρεθήκαμε εκεί. ΚΑΤ. ΒΛΑΣ.

Ύστερα άπ' αυτό δεν θυμάμαι άν είπα άλλο, τίποτα ή καλή. Κυρούλα. Τό πρώτ' ξυπνήσαμε στα κρεβάτια μας, δεν έβρω πώς βρεθήκαμε εκεί. ΚΑΤ. ΒΛΑΣ.

ΠΑΛΗΟΙ ΚΑΙΡΟΙ

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

Χωρίς να μ' έρωτήσουν οι γονείς μου πήρον άπόφασι να μείνω μαζί με τόν πατέρα μου στη Λεκάδα και να πάω εκεί Σχολείο. Κι' έμεινα. Πράγματι έμεινα και δεν βγήκα ζημιωμένος από την άπόφασι αυτή. Έκει γνώρισα καλλήτερα τ' ός Γαλαξειδιώτες. Έρχόντουσαν με τις μπρατσέρες και τά λιβεργίπα να φορτώσουν άλάτι και συνέπιπτε να πιάνη βροχή και έξέμεναν δέκα και δέκα-πέντε μέρες ως που να καλωσύνη και φορτώσουν.

Αυτό ήτανε για μένα, τό μικρό παιδί που άνοιγε τά μάτια του μακριά άπ' τό Γαλαξείδι, ή πιό μεγάλη ευχάριστησι.

Τό βράδυ, μαζεύνοντουσαν στο μαγαζί μας οι Καπεταναίοι και κόνοντας μία γυνά Γαλαξειδιώτικη, από την όποία ό πατέρας μου φρονιζε να μη λείπη τό Δομβρά: νεύιο, άρχιζαν, για να περνώη ή ώρα, να διηγούνται διάφορες ιστορίες της ναυτικής των ζωής με λύδια γεμάτα παραστατικότητα που τά άκουα άπληστα με μίαν άνέκφορατη ήδονή σαν τή δειψασμένη κλωστειριστική γή που δέχεται τά πρωτοβράχια.

Ένα ένα κατέφθαναν τά Γαλαξειδιώτικα παρτίδα από τόν Οκτώβριο και έως κοντά τό Πάσχα, πέτε τό ένα πότε τό άλλο, δεν μ' άφιναν μοναχός. Ο Στάθης Κωστέλλος με τό ραντοψάκι που είχαμε κορσέβα με τόν κουινάδο τού τόν Ήλια Καπάσο και μεταξύ τού πληρώματος ό γιός του ό Θύμιος τού τώρα τόσο εργαζέται στη Ν. Ύρκη για τό Γαλαξείδι. "Ητανε τό πλέον νοικοκυρεμένο παρτίδο: όλα πάντοτε φρεσκομπουγιατωμένα και ή κάμαρά τους άστραφτε από καθαριότητα.

Ο Ήλίας και ό Παναγιώτης Κουτρουλιός τά αγαπημένα άδέρφια, με τό ραντοψάκι τους. Ο Στάθης ό Δασκαλάκης που είτανε γρεντής καπετάνιος στην «Ιούλια» τού Τσικλιτήρα. Ο Νικόλακης ό Φούσος τού Κωσταντή με τό Λόβερ του ψηλός-ψηλός και κόκκινος σαν άστακός. Στο πληρώμα του άπαραιήτηρος ένας Μαιροβαλασσίτης ό Κώστας ό Κοβρός. Ο Παναγιώτης ό Μπαλάφας που κάποτε ένα καλοκαίρι είχε και τήν οικογένειά του μέσα τό Βοδά και τό Γιάννη. Ο Παμεϊωνάτος Κολόμπας με τή «Κωστούλα» του, που κάποτε έρχόμενος άπ' τή Κέρκυρα άραξε για λίγο στη μέση τού μικρού λιμανιού της Λευκάδας με σηκωμένη τή σημαία στο πρυμμό έλιμπουρο και καθώς είδα τό πατρίδο του έτσι ύπερφηανο αισθανθήκα τόση χαρά κι' ύπερφηάνεια που τή θυμάμαι ακόμα και τώρα.

Οι Άποστολογιανναίοι, ό Περδίκης και ό άξέχαστος Κοκοσούλης με τή «Κωστούλα» του και τσοοί άλλοι ήτανε κατά τά ταξείδια τους, ή βραδυνη χειμωνιάτικη παρέα που άράδιεσε συναρπαστικά τις ιστορίες της και τούς καύμους της με άπλότητα και συμτομία όπως άπλή και άγνη ήτανε ή ζωή όλων αυτών που ύπήρξαν ή τελευταία γενιά τών καραβοκυραίων τού Γαλαξειδίου. Θα στεκαύονταν με ιδιαίτερη ευχαρίστηση στο Γιάννη τού Κοκοσούλη και σαν παραμύθια να σάς διηγηθώ μιά-μιά τις άμέτρητες ιστορίες που έλεγε διαρκώς γελώντας παρμένες άπ' τό Σχολαρχείο με κεντρικό πρόσωπο τό Σαντελή έως τις φορτωμένες που πέρασε πλοι αρχαιώντας τή «Κωστούλα» του, όλα διαίζονται να ξαναγυρίσω στο Γαλαξείδι.

Μάλιστα, φίλοι μου, στο Γαλαξείδι...

Μάλιστα, φίλοι μου, στο Γαλαξείδι...

Ζεϊτι μας τ' αγαπημένο άπ' όπου έλειπε έξη μήνες.

Μέσα στο περιβάλλον αυτό τό Γαλαξειδιώτικο σιγά-σιγά κύλισαν οι μέρες κι' έφτασαν τά Χριστούγεννα.

Κι' ό καλός μου πατέρας μιά και θά κάναμε δέκα πέντε μέρες διακοπές μ' έτοιμάσε για ταξείδι.

Διακόψαμε τήν παραμονή. Περνούσε ό «Αη-Γιάννης» ένα ξεχωριστά συμπαθητικό πλοίο στην οίκογένειά μας γιατί τό είχε πλοιαρχείσει έπ' άρκετόν ό Θεός μευ ό Καπετάν-Δημήτρης Περδίκης, και πρώτος Μηχανικός ήτανε τότε ό Ήλιος ό Μώρης. Σ' αυτόν με παρέδωσε ό Πατέρας μου και τήν έπομένη τό πρώτ' άντημερα τά Χριστούγεννα άπό τή Βυτινίτσα ό Καμφοράτος μ' έξέπλησε για να έτοιμασθώ.

Περνούσαμε κοντά-κοντά στις άρες κι' άπ' τήν Άντρομάχη ό Μπατάγιας άρχισε να σφυρίζη.

Η άνιπμονησία μου είχε φθάσει στο κατακόρυφο ή παιδιστική φαντασία μου ώργιάζε. Είδαμε τό Φανάρι της «Αμφίρας» και μου φάνηκε πώς άντίκριξα τόν Παράδεισο. Δοκίμαξα στη ψυχή μου συγκινησις άγνωστες που με γέμιζαν μιά χαρά άνέκφραστη. Τότε τά βαπόρια έφθαναν από τήν Πάτρα τις πρώτες ώρες από τις τέσσερες ως τις έξ. Έτσι και π'ε, τή Δεκεμβριανή εκείνη μέρα ήτανε νύκτα ακόμα όταν είδαμε τά λίγα φώτα τού αγαπημένου μας Γαλαξειδίου.

Τό βαπόρι λιγότερε τό έρώμο και σε λίγο πριν φουντάρη άκουσα ένα ζωηρό κράτο στο πλευρό τού πλοίου και μιά φωνή βαρεία να φωνάζη «Κότσα κι' άγάντας». Είναι ά περιγραφή ή συγκίνησι που πλήμ μύρισε τή παιδική μου ψυχή κείνη τή στιγμή μ' άκουσα τή Γαλαξειδιώτικη προφορά άπ' τούς πλέον γνήσιους αντιπροσώπους της ενώ τά μάτια μου προσπαθούσαν να σχίψουν τό πυκνό σκοτάδι, και ν' άγαλιάζον τόν σχημα της αγαπημένης μας πατρίδας. Και, να ό Γιώργος ό Τραγανής' πήδησε από τή θάρκα τους και χαίρεται τούς πελάτες του. «Καλώς-ώρ'σε Γλιά». Μα σώντας και κριτσανίζοντας δια τά φωνήεντα μου δίνει τό γεμάτο ρόζους χέρι του και δεν μου μένει πλέον άμφιβολία ότι φθάσαμε γιατί πον τίζει εν τώ μεταξύ ό «Αη-Γιάννης» τή δεξιά.

Τό δειρο ύποχωρεί και μιά-μιά οι εικόνες του παραχωρούν τή θέσι τους στη πραγματικότητα που τις άπολαμβάνω άπληστα τό κρυσό εκείνο πρωινό.

Μπαίνουμε στη θάρκα όσοι είμαστε για έξω και σιγά-σιγά άπομακρυνόμεστε, από τό καλοτάξειδο καρβί. Με συγκίνησι πδάω από τή θάρκα και πατώ άνάλαφρα τ' αγαπημένο χόμα σου, αγαπημένη μου Πατρίδα.

Δεν είμαι σήμερα—ό νοσταλγός σου— άλλα ένας από τούς πολλούς που χαίρονται τή ταπεινή του ζωή και ροφούν άγόρταγα τό γιόριμο άρωμα σου με τό όποιο πάτισες τό είναι μας.

Στό καφενεό τού Παρασκευά άντικρίζω τό Δάσκαλό μου τό Χρήστο τόν Παπαϊωάννου. Μου δίνει τό χέρι του και μ' εύχεται. Μου φάνηκε πώς έγινα ψηλότερος δυό δάχτυλα.

Άφου ζιστάθηκα λίγο πέρα τό έρώμο για τό σπιτικό μας. Πώς να σάς περιγράψω τά άπερίγραπτα; Οι περισσότεροι θά τάχτες δοκιμάσει. Θυμάμαι με τή χαϊχάρα κίττα τά σπίατα τό ένα έπειτ' από τ' άλλο καθώς κοντοζύγωνα στο δικό μας. Μου φαίνοντουσαν σαν παλάτια από τά παραμύθια της Χαλιμάς. Έφτασα στο φούρνο τού Ζώη Άριστέρη καθότανε ό φίλος μου ό Κοτσονιάς. Τό Χαρέϊκο είναι κατάκλειστο' δυό δήματα ακόμα κι' έφτασα στού Γουργουρη τό μαγαζί. Άναμμένο φαίνεται τό καντήλι της Παναγίας και διαγράφονται άμ.δρά στο σκοτάδι τά δυό πανήγυρα κυπαρίσσια της. Είμαι στη γειτονιά μας πειά στο Χαλεπομαχαλά και πιό χαρούμενα Χριστούγεννα δεν θυμάμαι να έκαμα από τότε.

Ούτε και συγκινησις τή μιά πιό ευχάριστη άπ' τήν άλλη δόκιμασα έκτοτε στη ζωή μου.

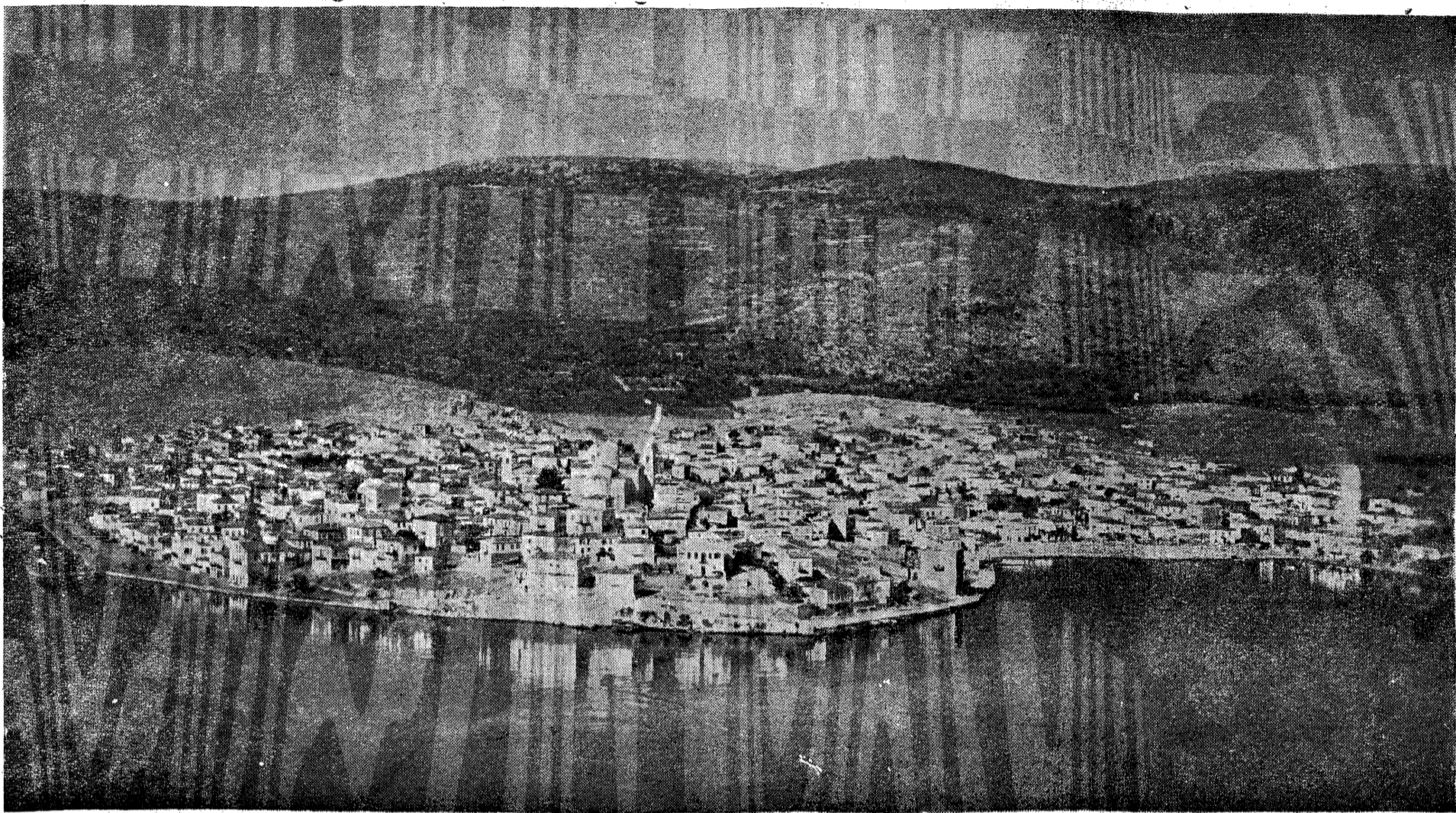
Και γι' αυτό όποτεδήποτε άθελά μου κάμω περίπατο στον παραδεισένιο κήπο τών περασμένων, στέκομαι πιό πολύ μπροστά στον πίνακα της επιστροφής μου στο Γαλαξείδι, ένα Χριστουγεννιάτικο πρωινό, τήν ώρα που κτυπούσανε οι καμπάνες για τήν λειτουργία και έφαλλαν όλοι με καρδιά καθαρή και χαρούμενη στην εκκλησία:

...«Η Παρθένος σήμερα»... ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΛΛΑΪΟΣ Αθήνα Δεκέμβριος 1948.

νηφ/ση: Ηλίας Π. Κουμπάρουλης

Τὸ Γαλαξειδί

στέλλει εἰς ὄλους τοὺς συμπολίτας μας καὶ τὰς οἰκογενεῖας τῶν ὁπουδήποτε καὶ ἂν εὐρίσκονται τὶς καλλίτερες εὐχὲς τοῦ διὰ τὰς ἐορτὰς τῶν ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ καὶ τῆς ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ.

ΣΑΝ ΞΥΠΝΗΜΑ

Πολλὲς φάρες θλιβερὲς εἶχαν ἐπικρατήσει σκέψεις διὰ τὴν ζωὴν καὶ τὸ μέλλον τῆς ἰδιαιτέρας μας πατρίδος. Καὶ ἡ ζοφερότης τῶν σκέψεων αὐτῶν, ὑποβοηθουμένη καὶ ἀπὸ τὴν καταθλιπτικὴν ἀτμόσφαιραν τῆς κατοικησῆς ἐποχῆς, ὁμολογῶν ὅτι δὲν με εἶχαν ἀφίσει ἀνεπηρέαστον. Καὶ ἐτρόμαξα μὲ τὴν ἰδίαν μου σκέψιν ὅτι ἦτο ἐνδεχόμενον μίαν ἡμέραν, ἀπὸ τὸ ὠραῖο καὶ γραφικὸν μας Γαλαξειδί, νὰ μὴν ἔχη ἀπομείνει τίποτα ἄλλο παρά μόνον ἡ ἱστορία του. Ὀρισμένα ὅμως ἐνθαρρυντικὰ γεγονότα, ὠρισμένα κτυπητὰ περιστατικὰ ἀποδεικνύοντα ὅτι κάποια ἔντονος κοινωνικὴ ζύμωσις ἔλαβε χώραν, ὠρισμέναι διαπιστώσεις, αἰτίαι ἐγένοντο περισσότερο ἐμφανεῖς τὸν τελευταῖον καιρὸν, μαρτυροῦσαι ὅτι ἀνάστασις ψυχικὴ τοῦ συνόλου τῶν κατοικῶν ἀσημειώθη, με κάμουν νὰ πιστεύω ἀκαρδάντως πλέον ὅτι τὸ Γαλαξειδί, ὄχι μόνον δὲν ἀπέβαλε τὴν παλαιὰν του ζωτικότητα, ἀλλ' ἀνέπτυξε τοιαύτην δράσιν καὶ ἐνεργείαν τοιαύτην σύμψνοιαν, ὥστε μετ' αἰσιοδοξίας νὰ ἀπεικονίωμεν πρὸς ἕνα καλλίτερον μέλλον.

Οἱ σημερινοὶ κάτοικοι τοῦ Γαλαξειδίου, τὸ ἀντελήφθησαν καλὰ ὅτι τὸ Γαλαξειδί δὲν εἶναι δυνατόν πλέον νὰ ἐπανακτήσῃ τὴν παλαιὰν ναυτικὴν του αἰγλήν. Καὶ ἀντὶ νὰ περιορίζωνται εἰς μίαν ἀνωφελῆ καὶ ἀγονοὺν παραληθοποιοῦσάν τι προσγειώμενοι, ἐστρεψαν μὲ περισσότερον ρεαλισμὸν, τὴν προσοχὴν των πρὸς ἄλλας πραγματοποιησίμους ἐπιδιώξεις, ἐμφανίσαντες ἀξιόλογον δραστηριότητα καὶ ἐπιδείξαντες ζωτικότητα, ἀξίαν πάσης προσοχῆς. Ἐκτιμώντες μεγάλως τὴν ὑλικὴν, ὅσον καὶ τὴν ἠθικὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἑκτὸς τοῦ Γαλαξειδίου εὐρισκομένων συμπολιτῶν καὶ θέλοντες νὰ φανῶσι καὶ αὐτοὶ ἀντάξιον τῆς τοιαύτης ἐνισχύσεως καὶ τοῦ ἐν γένει ἐνδιαφέροντος των, ἔδωσαν, κατὰ τὸν τελευταῖον καιρὸν ὑπέροχα δείγματα συμπνοίας, ἀποφασιστικότητος, τόλμης καὶ ἀκαταβλήτου θαλήσεως, ὥστε ἡ τοιαύτη κοινωνικὴ ἐκδήλωσις νὰ δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς ἕνα ξύπνημα τῶν ψυχικῶν καὶ πνευματικῶν δυνάμεων τοῦ τόπου.

Ἔἵναι ἀφάνταστος ἡ δοκιμασία τοῦ Γαλαξειδίου κατὰ τὴν Κατοχήν.

Μόνον οἱ τὴν ἔζησαν μποροῦν νὰ ἔχουν τὴν πραγματικὴν εἰκόνα. Καὶ ὅμως τὰ μαῦρα χρόνια τῆς πολυμορφῆς σκλαβιάς παρ' ὄλας τὰς στερήσεις καὶ τὰς διώξεις, δὲν κατώρθωσαν νὰ λυγίσουν καὶ νὰ ἐξουθενώσουν τὴν Γαλαξειδιωτικὴν ψυχὴν, ὅπως τοῦλάχιστον ἔκ τῶν ὑστέρων ἀποδεικνύεται. Ἀκατάβλητος ἐξῆλθε τῆς τρομερῆς δοκιμασίας καὶ ὅπως κατὰ τὴν ἀπαισίαν ἐκείνην ἐποχὴν ἡ θέλησις τοῦ συνόλου τῶν Γαλαξειδιωτῶν ἐστάθη ἀκλόνητος καὶ ἀρραγῆς ἐμπροσθεν τῆς στυγερᾶς βίας τῶν κατακτητῶν καὶ τῶν ἐγγχωρίων προδοτῶν, οὕτω καὶ τώρα περισσότερο χαλυβδωμένη ἀκολουθεῖ με πίστιν καὶ φανατισμὸν τὴν σχολιὰν ὁδὸν τοῦ ὁδηγεῖ πρὸς τὴν εὐμερίαν τοῦ τόπου μας. Ἡ διαρροὴ ὁμῶς τῶν κατοικῶν ἔχει δημιουργήσει ἀρκετὰ κενὰ καὶ ἐπρεπε πρῶτα νὰ ἀντιμετωπισθῇ τὸ ζήτημα αὐτὸ. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἤρχισεν ἔντονον προπαγανδιστικὴν κίνησιν διὰ τὴν πικνωσιν τοῦ πληθυσμοῦ καὶ ἠνοίσαν φιλοξένως τὰς ἀγκάλας των, πρὸς τοὺς νέους κατοίκους. Καὶ τὰ νέα αὐτὰ στοιχεῖα τοῦ πληθυσμοῦ τὰ ὁποῖα εἰσέρρουσαν εἰς τὸ Γαλαξειδί, διωχέτουςαν νέον αἷμα εἰς τὰς σκληρυνθείσας ἀρτηρίας τοῦ Γαλαξειδιωτικοῦ οργανισμοῦ καὶ εἰς τὴν καθ' ὄλου κοινωνικὴν του διάρθρωσιν ἐνεφύσησαν τὴν ζωγόνον πνοὴν τῆς ὑπαίθρου τῆν ὁποῖαν ἔφεραν μεθ' ἑαυτῶν. Νεαὶ ἀντιλήψεις ἀρχίζουσιν νὰ ἐπικρατοῦν καὶ σημαντικὴ μεταβολὴ παρετηρήθη εἰς τὴν παλαιὰν νοοτροπίαν χωρὶς φιλοδοξίας, χωρὶς διασπαστικὰς κινήσεις, οἱ σημερινοὶ Γαλαξειδιῶται, ἩΝΩΜΕΝΟΙ καὶ ΑΔΕΛΦΩΜΕΝΟΙ ἀντιμετωπίζουν τὴν κατάστασιν καὶ κατευθύνουσιν τὰς προσπάθειάς των εἰς τὴν ἐπίτευσιν κοινῆς ὠφελείας σκοπῶν. Καὶ ἔχομεν ἕκτος τῶν ἄλλων τὰ πρόσφατα παραδείγματα. Πρῶτον τὸ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΥΔΡΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ διὰ τὸ ὁποῖον κατέβαλον καὶ καταβάλλουσιν ὄλου καὶ κάθε προσπάθειαν διὰ τὴν ἐπίλυσιν του καὶ δεύτερον τὸ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ διὰ τὸ ὁποῖον ἐκινήθησαν οἱ καὶ πρὸς ὄλας τὰς κατευθύνσεις, ἀνεξαρτήτως πολιτικῶν φρονημάτων, μὲ δραστηριότητα πρωτοφανή, ἔχοντες μοναδικὴν σκέψιν τὴν ἐπίτευσιν τοῦ ἀντικειμενικοῦ σκοποῦ διὰ τὸ καλὸν τοῦ Γαλαξειδίου, καὶ σωρείαν ἄλλων μικροτέρων σημασίας περιστατικῶν.

Ἐκείνο ὅμως τὸ ὁποῖον προκαλεῖ τὴν πλέον ἐνθαρρυντικὴν διαπίστωσιν περὶ τῆς ἀρμονικῆς ἐξακολουθήσεως τῆς σημερινῆς δραστηριότητος καὶ ἀξίζει περισσότερο νὰ ἐξαρθῆ, εἶναι ἡ ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΕΛΛΕΙΨΙΣ τοπικῆς πολιτικῆς καὶ κομματικῆς διαμάχης. Τῆς διαμάχης ἐκείνης ἡ ὁποία ἐφείρει καὶ καταπύλωσεν εἰς ἕνα ἀχαρὶ καὶ ἐκεῖ ἀποδοτικότητος ἀγῶνα τὰ ἐκλεκτότερα μέλη τῆς Κοινωνίας μας. Τῆς διαμάχης, ἡ ὁποία, ἐπὶ αἰῶνα σχεδὸν ἐκράτησε διηρημένον καὶ ἀλληλοὑποβλεπομένον τὴν κοινωνίαν μας ἐπὶ ἀφαντάσῳ ζημιῶν τοπικῶν συμφερόντων. Εὐτυχῶς αἱ μελαναὶ αὐταὶ σελίδες τοῦ παρελθόντος ἔχουν τελείως ἐκλείψει καὶ οἱ σημερινοὶ κάτοικοι τοῦ Γαλαξειδίου, ἀπληθαγμένοι τῆς κομματικῆς μωπίας καὶ ἔχοντες συναίσθησιν ὄχι μόνον τῆς πραγματικότητος ἀλλὰ καὶ τῆς τοπικῆς τῶν ἀποστολῆς, ΑΝΑΔΕΙΚΝΥΟΝΤΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΙ καὶ ΑΛΗΘΕΙΣ ΕΡΓΑΤΑΙ ΤΟΥ ΩΡΑΙΟΥ καὶ ΤΟΥ ΚΑΛΟΥ.

Τὸ διαρρεῖσαν ἔτος δὲν ἦτο ἔτος ἡρεμίας καὶ γαλήνης. Συχνὰ ὁ αὐραὸς ἐθολοῦτο καὶ πικρὰ τὰ νέφη ἐσκίαζον τὸν διεθνῆ ὄριζον. Ἡμέρας ἀβεβαιότητος καὶ στιγμῆς ἀγωνίας οὐχὶ ἔπαυε διηρθεῖν καὶ εὐλόγως εἰς τὰ χεῖλη ὄλων μας ἐκρέματο τὸ ἀγωνιώδες ἐρώτημα περὶ τῆς αὔριου. Ὅμως οἱ καλοὶ συμπολίται μας παρ' ἄπαι τὴν κατὰστασιν αὐτὴν, παρ' ἄπαι τὴν ἐλλειψὴν ἀσφαλείας, παρ' ὄλας τὰς ἐπιδρομὰς τῶν συμμοριτῶν, δὲν ἔπαυσαν οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν νὰ ἐργάζονται δι' ἕνα καλλίτερον μέλλον τοῦ Γαλαξειδίου, με φανατισμὸν καὶ με ΠΙΣΤΙΝ ἀκλόνητον. Καὶ ΘΑ ΤΟ ΕΠΙΤΥΧΟΥΝ ΔΙΟΤΙ ΤΟ ΠΙΣΤΕΥΟΥΝ.

ΙΣΙΔ. Π. ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ
Ἡ συμπολιτὶς κυρία Τούλα Ἀντ. Ἀγγελτάκη ἔτεκεν ἄρρεν. Εἰς τοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς καὶ ἀνεψιούς μου εὐχομαι νὰ τοὺς ζήσῃ.
ΙΕΘΥΜΙΟΣ ΑΓΡΑΦΙΩΤΗΣ

Διευθύνσεις κατὰ τὸ ἄρθρ. 6 Α.Ν. 1092. Διευθυντῆς: Κ. Αὐγένης Θεομοτυλῶν 3, Ἀθήναι Διευθυντῆς Τυπογραφείου Ἀν. Δασκαλάκης Δελφινιώργη 19, Πειραιεὺς

ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΠΙ ΓΗΣ ΥΨΩΘΗΤΕ

Μὲ τὴν ἐλπίδα μίας καλλίτερης αὔριου θὰ εὐπνήσωμεν καὶ πάλι ἀπάμε οἱ Χριστιανοὶ γιὰ νὰ βρεθῶν τὴν εἰκόνα τῆς Χριστουγεννιάτικης βραδυᾶς.

Κουρασμένοι στὸ σῶμα καὶ στὴ ψυχῇ ἀπ' τὸν ἀνηφορικὸ πρὸς τὸ ἀγνωστο δρόμο τῆς σήμερον θὰ τρέξουν μὲς στὸ σκοτάδι τῆς χειμωνιάτικης νύκτας στὶς ἐκκλησίας. Κι, ἐκεῖ διώχοντες πρὸς στιγμὴν τὴν σκέψιν πὺ θαραίνουσιν τὸ νοῦ διώχοντες γιὰ λίγο τὸ δρόμο πὺ τάχτικα νὰ τραβᾷ ἡ γενιά μας - συνεχίζοντας τὴν αἰωνία τοῦ μαρτυρίου ἱστορία - ἡ ψυχὴ ξεφυλόντας ἀπ' τὰ δεσμά τῆς ὑλῆς θὰ ἀνεβῆ ψηλά, στὴν οὐράνια ἀτμόσφαιρα τῆς ἀποιμνῆς ἀνθρώπινης παλλίγιεν νεοσίας.

Τὰ χαρμόσυνα σήμαντρα μὲς τῆς σιγαλῆς τῆς νύκτας, ἡ γλυκεῖα Χριστουγεννιάτικη μελωδία μὲ τὴν ὑψηλὴν τὸν ἔνοικος καὶ τὰ παραστατικὰ περιεχόμενά τους, πὺ ἐρμηνεύουσιν τὸ ὑπερφυσικὸ φαινόμενον τῆς βραδυᾶς αὐτῆς, τὸ θεῖον ἔρεος στὴ μητρικὴ ἀγκαλιά, τὸ ταπεινὸ σπλάγιο τῆς θρησκείας... ὅλα αὐτὰ θὰ κάμουν τὸν καθένα νὰ νοιώσῃ πὺς οἱ στιγμῆς αὐτῆς εἶναι ὁ ὄρθρος τῆς ψυχῆς, τὸ ξύπνημα τοῦ πνεύματος, ὁ λυτρωμὸς τοῦ ἑαυτοῦ μας εἶναι τὸ τέμα τοῦ δρόμου πὺ μέχρι τώρα βαδίσασμε καὶ ἡ ἀφετηρία ἐνὸς ἄλλου πὺ ὁδηγεῖ τὸν καθένα πὺ τὴν πιστεῖται καὶ τὴν προσδοκᾷ στὴ φωτεινὴ ἐκείνη κορυφῇ πὺ τὸ πρόσωπο παυεῖ πιά σκυθρωπὸ νὰ βρῆσκειται πάντα σκυμμένον στὴ γῆ, στὴ κορυφῇ ἐκείνη πὺ ἀνταμώνουσιν οἱ σκέψεις, σημείουσιν τὰ αἰσθήματα, διασταυροῦνται οἱ λογισμοί....

Καὶ τότε κείνοι πὺ θὰ γευθοῦν ἀπ' τὴν ἀστερέυτη δημιουργικὴ πηγῇ αὐτῆς τῆς ἐξάρσεως, θάρχισουν μὴ καινοπορίγια ζωῆ τοῦ μοναδικὸ τῆς θάχης σκοπὸ νὰ γίνουσιν ἀληθινὸ ἀκόδομοι στὴ θεμελίωσιν τῆς Χριστιανικῆς κοινωνίας, πρὸ βδόντας μαζί τους ἀπ' τὴ σημερινὴ ἀγρία πᾶλη ὄσουσ θάχουν μείνει ἀκόμη ἔξω ἀπ' τὴ δικὴ τους ζωῆ. Ἐλέγχοντας λοιπὸν τὸ δοκιμασμένο μας παρελθὸν ἔς παρακαλέσωμε ἀπάμε γεμάτοι πίστιν καὶ ἐλπίδα τὸν σαρκωθέντα Θεὸ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης νὰ μὴς βοηθήσῃ στὸ νὰ νοιώσωμε πραγματικὰ τὴς τραγῆς αὐτῆς στιγμῆς ὥστε ἡ ἀνατολὴ τῆς αὔριας τῆς γιο-

ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΕΙΣ ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ, ἄθριος (Ἀνατοκροῦτοῦ μας) — Καθὰ πληροφοροῦμαι ὅ ἐν Ἀμφίση, Διευθυντῆς τοῦ Ὑποκαταστήματος τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς ἐπισκεφθεῖς τὸν κ. Ταξίαρχον ἐκεῖ παρεκάλεισεν, ὡπως διαθέσῃ ἐπαρκῆ δύναμιν εἰς τὴν περιφέρειαν Γαλαξειδίου προκειμένου νὰ ἐκγαταστοῦν ἐνταῦθα σταθμὸς παραγωγῆς γαλακτοκομικῶν προϊόντων. Ὁ κ. Ταξίαρχος ὑπεσχέθη νὰ μεριμνήσῃ. Ἐν τῷ μεταξύ ὁ ἐπίσημος τοῦ Συνεταιρισμοῦ Παρνασσίδος κ. Παρασκευαστῆς ἐπισκέπτεται συχνότατα τὴν πόλιν μας μεριμνῶν διὰ τὴν ἐξυπρέτησιν τῶν γεωργῶν καὶ ποιμένων. Οὕτω τακτικῶς καταφθάνουσιν δι' αὐτοκινήτων φορτὰ τροφῆς διὰ τὰ παλμῖνα, ἀποστελλόμενα ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς.

Ἡ συγκοινωνία Γαλαξειδίου

Ὁ ἐλεύθερος διάπλους διὰ τῆς διώρυγας Κορίνθου ἐπέφερεν μεταβολὴν εἰς τὰ δρομολόγια τῶν ἀπ, τὰ ὁποῖα ἐξετέλεον συγκοινωνίαν διὰ προσεγγίσεως εἰς Ἰτέαν καὶ Γαλαξειδίον. Οὕτω τὸ «Ἰόνιον» ἐνὸς ὄταν ἀνεχώρη ἐκ Κορίνθου δις τῆς ἑβδομάδος προσήγγιζεν εἰς τοὺς δύο ἀνωτέρω λιμένας, ἤδη ὁπότε ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ ἀνεκοίνωσεν ὅτι θὰ πλὴν ἐφεξῆς κατ' εὐθείαν εἰς Πάτρας πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ δρομολογίου του εἰς τὰς νήσους τοῦ Ἰονίου. Καταργουμένων ἐπομένως τῶν δύο προσεγγίσεών του ἐβδομαδιαῖως εἰς Ἰτέαν καὶ Γαλαξειδίον, ἡ συγκοινωνία θὰ διεξάγεται τρὶς τῆς ἑβδομάδος μόνον διὰ τῆς «Ναυσκάς», πιθανολογεῖται ὅμως ὅτι εἰς τὰ δρομολόγια ταῦτα θὰ προστεθῇ καὶ ἐν ἀκόμῃ διὰ τῆς «Ἰτέας», ἡ ὁποία ἤδη ἐκτελεῖ πλὴν Χαλκίδος - Παγασσῆτικῶν.

ΕΥΧΗΤΗΡΙΟΝ

Τὴν χαριτωμένην συμπολιτὴν δεσποινίδα Στέλλαν Ι. Ἀγγουρὰ τε λέσασαν τοὺς ἀρραβῶνας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μετὰ τοῦ ἐκεῖ διαμένοντος ὁμογενοῦς κυρίου Ἠλία Χρ. Μιχαηλίδου συγχάραι ἐγκαρδίως.
Δ. Κ. ΚΑΤΣΑΝΑΚΗΣ

ῆς νὰ μὴς εὐρὴ ἀδελφωμένους ψάλλοντας «Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε... Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε...»
Γ. Κ.

ἠφῶσι: Ἠλίας Π. Κοιμπαροῦλης

«ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ»

Όργανον του Συνδέσμου Γαλαξειδιωτών

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Α) ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

Έσως Έτησία	Δραχ. 10.000
» Εξαμήνιος	6.000
Έξαετηρικού Έτησία	Δολλ. 5
» Δίω. 1 1/2	

ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΩΣ: Δι' Αεροκλήν 7 δολλ. έτησίως. Δι' Αγγλίας και Κτήσεις δύο 2 και Αγγλίας

Α) ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Έσως Έτησίως Έγγραφή δρ.	1000
» Εξαμήνιος	800
» Έτησία	6000
Έξαετηρικού Έγγραφή Δολλ.	3
» Εξαμήνιος	6
» Έτησία	12

Έμβλήματα

Κον Δημ. Μαστοράκων Μπουμπουλίας 9α—Πειραιά

Συνδρομαί Συνδέσμου και Έφημερίδος γίνονται δεκταί παρά τών κ. κ. :

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: 1) Δ. Μαστοράκου, Μπουμπουλίας 9α, 2) Παν. Σκαφτούρου, Αγ. Σπυρίδωνος.

Β) Είς Γαλαξειδίω συνδρομηταί μας παρακαλούνται διασκοπεύειν τών συνδρομητών προς τόν εκεί ανταποκριτήν μας κ. Εύθ. Η. Καμμίση.

ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ: Ε. Ε. Costello 161 West 66 str. New York CITY 23.

ΑΠΟΨΕΙΣ

ΕΝΩ ΠΕΝΤΑΚΙΣ τής εβδομάδος υπάρχει απ' εθείας συγκοινωνία Πειραιώς — Γαλαξειδίου και Κορίνθου — Γαλαξειδίου, αποβαίνει περίεργον ότι προκειμένου περί τής ταχυδρομικής αλληλογραφίας προτιμάται από τόν Κράτος όχι τό έντός τής ίδιας ημέρας αεροπορικών μέσον μεταφοράς, αλλά τό διά τού σιδηροδρόμου μέσω Γραβιάς - Αμφίσης, Αμφίσης - Ιτέας, Ιτέας - Γαλαξειδίου. Όλοι αυτοί οι σταθμοί αθροίζοντες εις όρας κάμνουσ όλοι μαζί όρας εκατόν, δηλαδή ή μέρας 4 ή 5. Θα ήθέλαμε λοιπόν να γνωρίζωμεν: μήπως τυχόν ανεπάρτη ή μαθηματική αλήθεια, ότι: «ή εθεία είναι συντομωτέρα πάσης άλλης;» Διατί δε τό δημόσιον προτιμά άδικοπλερωμένα κόμιστρα σιδηροδρομικών, λεωφορείων, βενζινοπλοίων; Και τί χρεωστών τέλος οι άλλη λογαροφούτες να ύφίστανται τόσας καθυστερήσεις από μίαν ακατανόητον κρατικήν άπρονοησίαν;

ΔΙΕΝ ΘΕΛΟΥΜΕΝ σπουδαιοφανές, αλλά σπουδαίον τό δεύτερον άβρον, τό όποιον καλός συμπολίτης μας ό πλοίαρχος κ. Μιχ. Ηλ. Κατσούλης δημοσίευσε σήμερον εις τήν πρώτην σελίδα τής εφημερίδος μας. Καί μελετημένον είναι, αλλά πρό πάντων γεμάτον από ειλικρινή πόνον διά τήν άναρρωσίαν τής ιδιαίτερας μας πατρίδος. Συνιστώμεν διά τότο και εις έκείνους που είναι εις θέσιν να αντιληφθούν τήν σοβαρότητα τού ζητήματος και να έχουσ έγκυρον γνώμη επ' αύτου και εις έκείνους, οι όποιοι θα ήσαν καθ' οιονδήποτε τρόπον διατεθειμένοι να συνεργασθούν προς έπιτυχίαν τού σκοπού να τό μελετήσωσιν και αυτοί με όλην τήν προσοχήν που αξίζει.

ΕΙΣ ΤΗΝ Αγροτικήν περιοχήν τού Γαλαξειδίου παρετήρηθη έφετος μιά άταξία περί τήν σποράν. Έν ά τό τρέχον έτος είναι έτος άγροναπαύσεως και έπρεπε οι άγροί να μένουσ ακαλλιέργητοι διά να δοσκηθούν υπό τών ποιμνίων, μετατρέπομενοι κατ' αύτόν τόν τρόπον εις τά περιφημα Κοινότητα λιβάδια, τά ό ποία και άποτελουσ τούς κυριωτέρους πόρους τής Κοινότητός μας, οι ιδιοκτήται τούτων προέβησαν εις άσβαίρετον και παράνομον καλλιέργειαν, πολλοί δε και δι' άτάκτου σποράς, παραδίδόντες τό άπό άμνημονεύτων έτών ισχυρον έθιμον τής άγροναπαύσεως και καταστρέφοντες τά λιβάδια τής Κοινότητος. Η πράξις τών αύτη σφερομένη κατά τών Κοινοτικών συμφερόντων, είναι τό δλιγώτερον έγκληματική και έλπίζομεν ότι συντόμως θα αντιληφθούν οι παραβάται τό σφάλμα των και θα συμφορηθούν με τήν από έ-

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Λόγω τής ενάρξεως τού Νέου Έτους, ή όποία έπιβάλλει τήν τακτοποίησιν τών λογιστικών βιβλίων μας, παρακαλούνται τά μέλη τού Συνδέσμου τά καθυστέρούντα τήν έτησίαν συνδρομήν των προς αύτόν, όπως τήν έμβύσσωσι τό δυνατόν ταχύτερον εις τά γραφεία του: Κον Δημ. Μαστοράκου, όδός Μπουμπουλίας 9α. Υπομνησεται, διά τούς έπιθυμούντας να γίνωσι μέλη τού Συνδέσμου μας ότι ή έγγραφη άρχεται από τής 1ης Ιανουαρίου 1949

τών καθιερωμένην σειράν.

ΗΡΧΙΣΕ Ο ΧΕΙΜΩΝΑΣ. Τά μαθήματα τών Σχολείων έπίσης. Άλλά μαθητικά συστήματα παρά τήν διαταγήν τού ύπουργείου δεν ήρχισαν εις τό Γαλαξειδί. Καί δεν ήρχισαν, διότι τό Κέντρον Έφοδιασμού τού χωριού μας δεν έχει να χορηγήσιν τά αναγκαία έφόδια. Λοιπόν; Είρωμεν ότι τόν κόσμον εκείνοι που έχουν τό καθήκον και τήν ευθύνη τής διανομής; Η νομίζουσ ότι πρέπει να ξεπληρουν όταν έλθη τό καλοκαίρι και άρχίσουσ αϊ διακοπαί τών Σχολείων;

ΕΠΙ ΤΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ τού Μνημοσύνου τό όποιον έτελέσθη τό Γαλαξειδί εις μνήμην τού άληθοσυνήτου συμπολίτου μας Άγάνου, εις τόν όποιον όφείλεται ή πρωτοβουλία τού ώραιού άλσους τής Πέρα-Πάντας, νομίζομεν ότι όρθόν θα ήτο να έντειχισθή εις τό πατρικόν τού σπιτί τού Χηράλα, όπου έγεννήθη και έμεγάλωσε μικρά άνομιμητική πλάξ. Η δαπάνη θα ήτο άσήμαντος άλλή ή συμβολική τής αξία μεγάλη. Δεν πιστεύομεν ότι τό Κοινοτικόν μας Συμβούλιον θα έχη αντίθετον γνώμη, να γίνη τώρα ό,τι έπρεπε να είχε γίνη πρό τού μνημοσύνου.

ΑΥΤΟ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ τής πολυβυλίτου γραφομηχανής τής Κοινότητος Γαλαξειδίου φαίνεται ότι δεν πρόκειται να τελειώσιν ποτέ. Η Νομαρχία Φακιδός τής εδειείσθη για άλίγον καιρόν. Ο άλίγος καιρός έγινε πολύς, έγινε χρόνια. Καί ή Κοινότης ή ντρέπεται να τήν ζητήσιν ή ή Νομαρχία άρνείται ζητούμενην να τήν επιστρέψι. Φοδόμεθα ότι πρόκειται μάλλον περί τού δεύτερου, ό ποτε κάποια ανατορα άρχή πρέπει επί τέλους να λάβη τόν λόγο.

ΤΑΜΙΑΚΩΣ τό Κοινοτικόν συμβούλιον τής πατρίδος μας, όπως πληροφορούμεθα, εύρίσκειται εις άδιορθήν κατάστασιν. Ούτε τούς μισθους τών ύπαλλήλων του δεν είναι εις θέσιν να πληρώσιν. Γιατί; Αϊ αύται πληροφοροί διαδεικνύουσ ότι τό κακόν όφείλεται εις τήν άκατανόητον άδιαφορίαν τού Δημοσίου Ταμείου Αμφίσης να εκδόσιν έντάματα προσωποκρατήσεως τών όφειλετών τής Κοινότητος. Ξαναρωτούμεν όμως γιατί;

ΚΑΘ' ΟΛΑ τό φαινόμενα ό έλεύθερος διάπλους τής διάρυγος Κορίνθου παρουσιάζει μίαν άνωμαλίαν, ήτις παν' άλλο ή άνεμότερο μετά τας εξαγγελθείσας επανειλημμένως καθυστοχαστικές διαβεβαιώσεις. Οταν πρό ήμερών τό θαλασσοπείον «Λου τοίνος» έχον άνάγκην επισκευών εις τόν Πειραιά εδείσε να διαπλεύσιν τήν διάρυγα, ύπερχεσθη άφ' ένός μεν να αποθιβάσιν τούς επθήατας τής εις τήν Κορίνθον, άφ' έτέρου δε να ύπογράψι δήλωσιν ότι τό σκάφος θα ήτο ύπεύθυνον δι' οιανδήποτε ζημίαν, ή όποία θα συνέβαινε κατά τόν διάπλουσ. Καί τό μεν σκάφος διήλθε, χωρίς να τώ συμβή ζημία, Η άπαίτησις όμως τής ύπογραφής δηλώσεως περί άνευθύνου τής εταιρείας εις περίπτωση δυστυχήματος και ή προληπτική απόδοσις τών επιδοτών εις τήν Κορίνθον έκτός τής ταλαιπωρίας τών τελευταίων δημιουργεί μίαν εύλογον διαπιστώσιν όσον άφορά τήν ασφάλειαν τού διάπλου.

Ατύχημα τού «Εύηνου»

Κατά τηλεγραφήματα τού πλοίαρχου τού ά.π. «Εύηνος» πρό τού άκρωτηρίου Ρέις τό άτιμόλοιοσ συνήγησε σφοδράν θύελλαν με αποτέλεσμα να άρπάγη εκ τού καταστρώματος υπό τών κυμάτων ό ναυκύβητος Αντ. Αλεξός και ό ναύτης Ανδρ. Βασιλάτος. Τού άύτη. «Εύηνος» ως γνωστόν έπιβαίνει ως α' πλοίαρχος ό συμπολίτης κ. Θεόδωρ. Γ. Μοσχολίδης, ως γ' μηχανικός ο Γ. Δ Δόγκας και ως πλήρωμα οι κ. κ. Αθ. Μπαρτσώτας, Δροσόπουλος κλπ συμπολίται μας, οι όποιοι εύτυχώς οδέν ύπέστησαν κα. τά τήν μεγάλην αύτην τρικυμάν.

Γυμνάσιον Γαλαξειδίου

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ, Δ)ριος (Άναποκριτού μας) — Ο Γεν. Έπιθεωρητής τής Μέσης Έκπαιδεύσεως κ. Άνδρ. Παυλάπουλος συνεχίζον τήν επιθεωρήσιν τής περιφέρειάς του έπισκέψθη και τό Γαλαξειδί. Πλείστοι κηδεμόνες μαθητών και συμπολίται μας έπισκεφθέντες τόν κ. Έπιθεωρητήν παρεκάλεσαν προς λειτουργίαν και τής 7ης τάξεως να συμπληρώσιν τό αναγκαίον προσωπικόν εκ καθηγητών. Ούτος ύπέμνησε τήν έλλειψιν τοιούτων, προσθέσας ότι πλείστα όκατάξία Γυμνάσια στερούνται προσωπικόν, έλπίζει όμως, ως ειπε, και θα προσπαθήσιν να ικανοποιήσιν εν καιρώ τήν επιθυμίαν τών συμπολιτών μας.

Σημειώτεον ότι ό εύρισκόμενος εν ταύθα παλαιός πολιτευτής κ. Καλατζής, κατά οιμπτώσιν άφίχθεις μετά τού διοικητού τής Χωροφυλακής Αμφίσης κ. Υφαντή, μετέβη εις τήν οικίαν τού καθηγητού κ. Νάκου ένθα έφιλοξενείτο ό κ. Παυλάπουλος, εύθύς ως έπληροφορήθη τας άρνητικές διαβεβαιώσεις τούτου και έχσε μετά αύτου διαυρον συνομιλίαν. Έν τώ μεταξύ εύθύς ως έγνώσθη εις τήν πόλιν μας τό γεγονός άπειροσ συμπολίται, αλλά και μαθηταί συνεκεντρώθησαν έξω τής οικίας αναμένοντες αγωνιαδώς τό άποτέλεσμα τής συνομιλίας τού κ. Γεν. Έπιθεωρητού και τού κ. Καλατζή. Άμα τή εξέδωσ τού ρισταμένουσ χρωματ χρωματομηφωσ ό κ. Καλατζής διαβεβαίωσε τούς άρπαζόμεντας αγωνιαδώς διά τό άποτέλεσμα τής συνομιλίας του ότι τό ζήτημα πρέπει να θεωρηθή λήσαν και ότι ό κ. Έπιθεωρητής καταρχήν ένεός όλίγων ήμερών εις Αθήνας θα ένεργήσιν προς τοποθέτησιν καθηγητών διά τήν ενάρξιν τών μαθημάτων.

ΣΧΟΛΗ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ, Δ)ριος (Άναποκριτού μας) — Αφίκετο πρό τινών ήμερών εις τήν πόλιν μας ό έν Αμφίση διοικητής τής χωροφυλακής κ. Περ. Υφαντής συνοδευόμενος υπό άξιωματικών και ύπαξιωματικών τής Διοικήσεως του και τής Ιτέας. Σκοπός τής έπισκεψής του ήτο ή εξέτασις περί τού δυνατό τής εξευρεσεως κατάλληλου οικήματος διά τήν εγκατάστασιν ένταύθα Σχολείου Χωροφυλακής, παραρτήματος τού έν Αμφίση τοιούτου, εις τό όποίον θα εκπαιδευόνται περί τούς 400 χωροφυλακες, υπό άναλόγου αριθμού άξιωματικών καθηγητών τής Σχολής.

Κατόπιν συσκέψεως μετά τού Προέδρου τής Κοινότητος κ. Μίχου ως κατάλληλον κτίριον έθεωρήθη τό οικημα τού Δημοτικού Σχολείου, υπό τών γενομένων δε συζητήσεων προέκυψε ότι θα ήτο δυνατό ή μεταφορά τών μαθητών εις άλλα υγιεινά επίσης οικήματα. Συνζητηθή επίσης τό ζήτημα τής ύδρευσεως τού τυχόν συσταθσμένου Σχολείου Χωροφυλακής κατόπιν δε διαφόρων γνώμων και μέχρις έτου λυθή τό ζήτημα τής εις τήν πόλιν μας ύδρευσεως εκρήθη ότι θα ήτο δυνατόν ή ύδρευσιν να γίνεσται εκ τών δύο ύδροδεξαμενών τού ναού Αγίου Νικολάου, μίς ύδροδεξαμενή τής Αγίας Παρασκευής και δύο ιδιωτικών τοιαύτων.

Και ή Κοινότης συνεφώνησεν εις τας λύσεις ταύτας, προθύμως, σοβαρά όμως δυσχέρεια ύφίσταται διά τήν παραχώρησιν τού Δημοτικού Σχολείου, διότι τό οικημα άνήκει εις τό Δημόσιον, τό όποιον άνήκειν εκ πιστώσεων τού ύπουργείου Παιδείας, καθά δε εδήλωσεν ό κ. Υφαντής ούδέως επιθυμεί επίταξιν τού κτιρίου, αλλά έλευθερον παραχώρησιν αύτου. Απαιτείται επομένως έγκρισις τού ύπουργείου Παιδείας, προς τό όποιον έγένοντο ήδη σχετικά διαδήματα.

Δεόν να σημειώσθι ότι ολόκληρος ή πόλις μας μετ' ένθουσιασμού άποδέχεται τήν εγκατάστασιν Σχολείου Χωροφυλακής ένταύθα όχι μόνο διότι αύτα ή δημοσία ασφάλεια θα είναι έφεξής άπόλυτος, αλλά και διότι ή εγκατάστασις 400 περίπου άνδρών θα δώσιν κάποιαν ζωην εις τήν κίνησιν τής πόλεως μας.

Ο Πρόεδρος τής Κοινότητος κ. Μίχου ήχαρίστησε θερμάς τόν κ. Υφαντήν διά τό ενδιαφέρον του προς τήν πατρίδα μας και ύπεσχέθη ότι θα καταβήσθι και ή Κοινότης έλας τας προσπάθειας τής δια τήν έπιτυχίαν τού σκοπού και εν συνεχεία διά τήν εξευρεσιν κατάλληλων οικιών διά τήν εγκατάστασιν τών άξιωματικών τής Σχολής προς άνετον διαμονήν εις τόν τόπον μας, όστις διακρίνεται διά τό φιλόξενον τών κατοίκων του.

Εις τόν κ. Υφαντή, τόν μετ' αυ

Μιά γωνιά τού άλσους τών πεύκων τού Γαλαξειδίου εις τήν Πέρα-Πάντα

Ο κ. Ε. Μαρδάκης ένας ώραιός, ζωντανός Ρουμελιώτικος τύπος τού Γαλαξειδίου.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΣΥΜΠΟΛΙΤΑΣ ΜΑΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, Δ)ριος (Τού άναποκριτού μας κ. Ε. Ε. Κωστέλλου) — Αϊ άρχαι τού Δεκεμβρίου δεν ύπήρξαν άκόμη πολύ χειμωνιάτικες.

Έξοκαλουθούμεν να έχωμεν πολύ ώραιον καιρόν και καταγάλανον ούρανον.

Μερικές νιφάδες χιόνος που έτόλημσαν να πέσουσ ύπεχώρησαν άμέσως εις τόν λαμπρόν ήλιον.

Έξω όμως τής Ν. Υόρκης τό πρώτο χιόνι άσπρισε τά κλαδιά τών δένδρων που έγιναν ολόλευκα σαν να έχουσ άσπρίσει άμυδαλιές, λεμονιές και πορτοκαλιές.

Τό θέαμα μας ένθουμήζει τά Χριστούγεννα τών παλιών καιρών εις τό περίξ τής Γαλαρίας.

Επί τή εύκαιρία τής μεγάλης Αμερικανικής εορτής τών Ευχαριστιών αϊ εδω έκλεκτοί φίλοι μας κ. Γεώργιος Πολιτόπουλος και ή σύζυγός του κυρία Αδμαντία, τό γένος Αγγελή Στυλίουκου ες Αγίας Ευθυμίας παρέθεσαν εις τόν άρχοντικόν οίκον των λαμπρόν δεψηνον, τό Σάββατον έσπέρας παραταθέν μέχρι τών πρωινών ώρών τής έπιοσής.

Μεταξύ τών κεκλημένων παρόντων πολλοί όμογενείς.

Σημειώμεν δε τόν κ. Αναστάσιον Παναζόπουλον μετά τής ευγενεστάτης κυρίας του Καίτης (τό γένος Φαληρέα), πρώην άστέρως τού Βασιλικού Θεάτρου Αθηνών.

Ο κ. Παναζόπουλος είναι γενοκός άντιπροσώπος εν Αμερικήν και Εύρώπην τού Έλληνος Βιομηχάνου κ. Μποδοσάκη.

Επίσης τόν ες Ιτέας κ. Ηλίου Σκαρμπαν, αεροπόρον τού Αμερικανικού Στρατού.

Επίσης τόν συμπολίτην μας κ. Γεώργ. Παν. Βαρδάτον και πολλούς που παρακαλώ να με συγχωρήσουσ, διότι τό... κοκκινέλι με έκαμε να ξεχάσω τά όνόματά των.

Πάντως στέλω φιλικούς χαιρετισμούς και θερμάς ευχαριστίας εις τούς οικοδεσποτάς διά τας περιποιήσεις των.

Τήν 29ην Ν)βρίου ό εδω φίλος συμπολίτης μας κ. Νικόλ. Χριστοδουλου και και ή σύζυγός του κυρία Κλάρα έάρτασαν τά γενέθλια τού υίου των Ευθύμιου.

Προσεφέρθησαν διάφορα άναψυκτικά και δέπνον, έπικολούθησε δε άληθινόν Γαλαξειδιώτικο γλέντι.

Παρευρέθησαν πλείστοι συμπολίται και άλλοι φίλοι όμογενείς.

Τους εύχόμεθα τας καλλίτερες εύχες μας και να γιορτάσωμε πάλιν τού χρόνου.

Ευχαριστώ με τήν καρδιά μου τούς καλούς και φίλους συμπολίτας μας κ.κ. Ιωάν. Κ. Κυρκόπουλον εν Νέα Υερσή και τόν εδω κ. Εύθ. Λαψην διά τήν πρό ήμερών έπισκεψιν των.

Ο κ. Ιωάν. Κ. Κυρκόπουλος, θαυμαστής τής εφημερίδος μας και τού άφίχθεντα Υποδιοικητή τής Υποδιοικήσεως Χωροφυλακής και τόν συμπωματικούς διελθόντα από τήν πόλιν μας πολιτευτήν κ. Καλατζήν παρετήρη περί τήν 3ην άπογευματινήν πλουσιώτατον γεύμα εις τό έστιατόριον τού Μαρδάκη ή Δερβένη, εις τό όποιον παρεκάθησαν και πολλοί συμπολίται μας. Τό άπίγευμα οι φιλοξενηθέντες άνεχώρησαν διά βενζινοπλοίου εις Ιτέαν, προπεμφέντες υπό τών κατοίκων μας.

Επίσης και φίλοι Αμερικανοί ό κ. Δανιήλ Μακάν, κα Μαρία Χέβερ και Έλένη Μαΐση.

Η διασκέδασις και ό χορός παρατάθη μέχρι πρωίας.

Τά α)π «Μαρία Σταθάτου», τού όποιου επιβαίνει ό φίλος μας άνθυποπλοίαρχος κ. Γεώργ. Στιγγκας αφίκετο πρό ήμερών εις Σιγκαπούρη.

τού Γαλαξειδίου μας με παρεκάλεσε να προτρέψω διά τής εφημερίδος μας τούς εν Ν. Υόρκη και άλλουσ συμπολίτας μας να άνασυγκροτήσιν ό Συνδέσμος Γαλαξειδιωτών Ν. Υόρκης.

Ο κ. Κυρκόπουλος προσφέρει σεβάστων ποσόν διά τά έξοδα αίθουσής τής πρώτης συνεδριάσεως τών μελών.

Αφίκετο κατ' αύτās άσθενήσας ό νεαρός συμπολίτης μας κ. Άνδρ. Παλιβίδας μέλος τού πληρώματος τού εν Νέα Ορλεάνη ναυλοχούστος α)π «Πηνελόπη».

Διά τού νεοαύκτου «Εξέτερ» τής «Εξπορτ-Λάιν» άνεχώρησε δι' Ιταλίαν και Αίγυπτον ό συμπολίτης μας κ. Εύθ. Αρμόρας.

Ο φίλος κ. Μανώλης Βλασσόπουλος επιβαίνει τού τάγκερ «Πε τοάκης Νομικός III» ως ύποπλοίαρχος με πληροφορεί διά ραδιοηλεγραφήματος εκ τού Ατλαντικού Ωκεανού ότι άνεχώρησιν τήν 24ην Νοεμβρίου εκ Λίβερπουλ δι' Αρούμπα.

Τό α)π «Θέτις» με πλοίαρχόν τόν κ. Γεώργ. Κοντήργων και ύποπλοίαρχον τόν άυτοργόν τής πολυφαγίας, ήλιον μας κ. Γιάννην Κασσιδάκη, τόν κ. Άνδρ. Δ. Μιχόπουλον και άλλους Γαλαξειδιώτας πλήρωμα έφθασε πρό ήμερών εις Σαγκάμη τής Κίνας.

Εις τό Χούστον-Τέξας οι συμπολίται μας κ. Σταμάτης Κρίκος και ή σύζυγός του κ. Δωροθέα άπέκτησαν άγοράκι, τόν πρώτον θλαστόν, εις τόν όποιον εδδθη τό όνομα Σπίρως.

Ο κ. Σταμ. Κρίκος είναι υιός τών συμπολιτών μας κ. Σπίρου και τής κας Γιαννίτσας Κρίκος, οι όποιοι διαμένουσ εις Φοίνικα τής Αριζόνας.

Εις τούς εύτυχείς γονείς, τόν πάππον και τήν μάμμην εύχομαι να τούς ζήσθι ό Σπίρως.

Η κυρία Κονδυλία Ηλ. Καμμίση άσθενήσασα παρέμεινε εις κλινικήν επί δεκαήμερον και έξήλθεν εν άναρρώσει.

Τής εύχόμεθα έντελώς περαστικά.

Εις τήν οικίαν τών Αμερικανών φίλων μας και κας Συνέδικας, τό έσπέρας τής εορτής τών Ευχαριστιών έγένετο ώραιά συγκέντρωσις και διασκέδασις, εις τήν όποιαν παρετήθη υπό τού κ. Εύθ. Παπαδόπουλου λαμπρόν δέπνον από γαλοπούλες και διάφορα άναψυκτικά.

Παρευρέθησαν Γαλαξειδιώται ό κ. Διονύσιος Σκαντζής και ή σύζυγός του κα Θεοδώρα, ό κ. Γεώργ. Πορτοούλας και ή σύζυγός του κα Βασίλικη, οι άδελφοί Παναγιώτης και Γεώργιος Μ. Μαρδάκης, Ιωάν. Ηλ. Κάλκης, Κώστας Ν. Σκοντζής, Δ. Στριγκος, Κώστας Ι. Αγγουράς, Κώστας Κ. Τσελές, Εύθ. Βήρας, Θεόδ. Έμμανουήλ, Εύθ. Παπαδόπουλος, Θεόδ. Παπαδόπουλος, Γεώργ. Π. Φούσκας, ό κ. και ή κ. Ενριέττα Συνέδικας μετά τού υίου των και τής νύμφης των.

Επίσης και φίλοι Αμερικανοί ό κ. Δανιήλ Μακάν, κα Μαρία Χέβερ και Έλένη Μαΐση.

Η διασκέδασις και ό χορός παρατάθη μέχρι πρωίας.

Τά α)π «Μαρία Σταθάτου», τού όποιου επιβαίνει ό φίλος μας άνθυποπλοίαρχος κ. Γεώργ. Στιγγκας αφίκετο πρό ήμερών εις Σιγκαπούρη.

Ε. Ε. Κ.

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ, Δ)θριος (Ανταποκριτού μας). Με τις πρώτες βροχές ο τόπος μας δλος πρασίνισε τώρα.

—Είναι μια χαρά Θεού να βλέπη κανείς από το καταπράσινο τα πέτα που απλώνεται γύρω μας.

—Η εορτή της Σημίας με ξέπαιρτικη λαμπρότητα ετελέσθη εφέτος.

—Παρέστησαν κηδεμόνες, καθηγήτρια, διδάσκαλοι, διδασκάλοι και μαθητές και μαθήτριες του Γυμνασίου μας.

—Απηγγέλθηκαν πατριωτικά ποιήματα και η εορτή έκλεισε με τον Εθνικόν μας Ύμνον, τον οποίον έμαλε χωρδιά μαθητών και μαθητριών.

—Πληροφορούμαι ότι ο ύποτελώς Γελαξειδίου κ. Γ. Λαχανάς με τετέθη εις τόν Πειραιά.

—Αντικαταστάτης του έτοιμοθετήτου έδω αναλαβών υπηρεσιών ο κ. Νικόλ Τριταφύλλου άποσπόμενος από τόν Τελωνειόν Πρεβέτη.

—Ο διενεργηθείς ένταυθα έρανος υπό τών προσκόπων, τών μαθητών και μαθητριών του Γυμνασίου Αμφίσσης προς συλλογήν διδίων και περιοδικών διά τόν μαχόμενον στρατιωτήν μας απέδωκεν άριστα άποτελέσματα.

—Στοι μικροί και μεγάλοι έσπευσαν να προσφέρουν ό,τι ό καθεύς διέθετε.

—Κατόπιν άποφάσεως του Υπουργείου Έφοδιασμού διετάχθη τόν έδω Κέντρον διανομήν να διανεμηθή έλα τά ύπόλοιπα τροφίμων τής Ούρας και Άμάγκ, τά όποία ήσαν άποθηκευμένα.

—Θά δοθούν εις τούς άναπήρους, θύματα πολέμου, άσθενείς έκτός Νοσοκομείων και Δημοσίου ύπαλληλους.

—Τελευταίως ή άγορά μας έγένεμισεν από άφθονον κυνήγι.

—Λαγοί και πέριδες είναι εις όλα τά κέντρα και γίνονται άνάρπαστα από τούς συμπολίτες μας.

—Τά φέρνον από τά τριγύρω χωριά οι χωρικοί και τά πώλουσιν σχετικώς φθηνά.

—Δέν παραλείπουσ όμως τήν έκαίριαν όταν προσεγγίζουσ εις τόν τόπον μας άτμόπλοια να άνεβαίνουν δια να θρούν καλλιτέρας τιμάς.

—Τά άτμόπλοια όμως τής γραμμής τώρα τελευταία άρχισαν να μάς κάμνουσ άπιστίας.

—Δέν προσεγγίζουσ κάποτε και οι έπιβάται που τά περιμένουσ δια να φύγουσ, περιμένουσ του κάκου.

—Κάποιος φίλος μάλιστα, ό όποιος είχε έτοιμασθή να φύγη διά τας Άθήνας τόν φούσε και δέν κρυώνει.

—Έχει εφοδιασθή με αρκετά δώρα δια τούς συγγενείς του, δυστυχώς όμως έπερίμενε επί τετραήμερον να περάσχη βοσπόρι.

—Και τήν μέν πέμπτην ήμέραν βατόρι έπέρασε, άλλα τά δώρα του άποτελούμενα από μίαν άρμύδα περδικες και ένα λαγόν είχαν άπό μεταξύ θρωμίσει και έπετάχθησαν εις τήν θάλασσαν.

—Ακατανόητον είναι αυτό που συμβαίνει με τόν έκκλησιαστικόν Συμβούλιον τής Αγίας Παρασκευής.

—Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αμφίσσης τόν άντικατέστησε.

—Και τούτο ένώ είναι γνωστόν ότι οι έπίτροποι τής Αγίας Παρασκευής με άπαράμιλλον Χριστιανικόν ζήλον και τήν εκκλησίαν εκαλώπιαν και τά δι' αυτής εξαρτώμενα έξωκλήσια.

—Πράγματι μετά τόν έξωρασίμόν τής Αγίας Παρασκευής έπεσκέυασαν και τόν Άγιον Ιωάννη τόν Θεολόγον και όλα τά περίξ κελιά, τά όποια είχαν έρειπωθή.

—Τό διατί λοιπόν τούς άντικατέστησεν ο Σ. Μητροπολίτης είναι όλιγον μυστήριον.

—Απόδειξις δε τής κοινής άγανακτήσεως είναι ότι οι διορισθέντες νέοι έπίτροποι δέν έδέχθησαν τόν διορισμόν των και ύπέβαλαν τήν παραιτήσιν των.

—Μίαν λυπηράν ειδήσιν έχω να σας μεταδώσω, τόν έξωφθικόν θάνατον του Ιεροφάντου του Άγ. Νικόλαου Άντρέα Βλάχου.

—Είναι τόν τρίτον μέλος τής εύθυμης τριανδρίας, περί τής όποιας άλλοτε σας έχω γράψει και ό όποιος μάς είχε χάρισει εύχάριστες στίγες μες με τίς φάρσες του.

—Άσθενήσας ούτος τήν 29ην Ν)βρίου μετεφέρθη εις τόν Νοσοκομείον του Έρ. Σταυρού Αμφίσσης.

—Και έξέπνευσεν έντός του λουτρού.

—Έπίσης απέβησε και εκηδεύθη ένταυθα εις ηλικίαν 90 ετών ή συμπολίτης Βιολέττα Χαραπούλου.

—Υπό του έν Άμερικη διαμένοντος συμπολίτου μας κ. Παναγ.

ΝΑΥΤΙΑΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Συμπολίται μας άξιωματικη και πληρώματα ύπηρετούντες εις τά ύπό Ελληνικα Σημαϊα α)π.

Εις τόν α)π «Ιωνία» οι συμπολίται μας κ. Σπύρος Αμαστός ως ύπαρχος, ό κ. Νικόλ. Δροσώπουλος ως ναύτης, και Εύθύμ. Κρίκος ως θαλαμηπόλος.

Τό «Ιωνία» ήρξισε τούς μεσογεωγραφικούς του πλάσ άντικαταστήσαν τήν «Κυρηναϊαν».

Εις τόν α)π «Ελένη» οι συμπολίται μας κ. Νικόλαος Χαυλόπουλος ως ύπαρχος, και ό κ. Παναγ. Κρίκος ως δόκιμος μηχανικός.

Εις τόν α)π «Ελση» ό συμπολίτης μας κ. Ιωάννης Διον. Τρίγκαλας ως ύπαρχος.

Εις τόν ύπό Παναμαϊκήν σημαϊον α)π «Γημελόπη», οι συμπολίται μας κ.κ. Δημ. Διόγος ως ναύκληρος, Άνδρέας Παλυβιδας ως θαλαμηπόλος και Εύθ. Δασκαλάκης ως μάγειρος.

Τά α)π «Νέα Έλλάς» άφικετο εις Νέαν Υόρκην τήν 30ην Ν)βρίου.

Τό α)π «Δέσποινα» του όποιου πλοιαρχεύει ό συμπολίτης μας κ. Ηλ. Τσαουσάκης, πρό ήμερών παρέλαθεν εκ Νορβηγίας φορτίον ευλείας προοριζόμενης δι' Έλληνικούς λιμένας.

Τό α)π «Σταύρος Κουμάνταρος» του όποιου έπιβάται και ό φίλος κ. Θεόδ. Π. Σιδηρόπουλος άνεχώρησε δι' Ινδίας εκ Κέμπ-Τάουν τήν 1ην Δεκεμβρίου.

Τό α)π «Όκεανός» άφικετο εχ Άμβέρσης εις Πειραιά, όπου άποβιβάσει διάφορα άντικείμενα του Δημοσίου.

Τό «Υπερίων» απέπλευσεν εχ Άμβέρσης κατευθυνόμενος εις Θεσσαλονικήν.

Αφίξεις—Αναχωρήσεις

Αφίχθησαν δι' έμπορικάς ύποθέσεις και άνεχώρησαν δια Γαλαξειδιον οι συμπολίται μας κ. Εύθ. Μαμουλής και ό κ. Νικόλαος Μιχόπουλος.

Αφίχθησαν επίσης δι' όλίγας ήμέρας και άνεχώρησαν δια Γαλαξειδιον οι συμπολίται μας κ. Γεώρ. Μαρβάκης (Δερβέντης) ό κ. Κωνστ. Κρίκος, ή κ. Τσιώκ Ζήσος μετά τής δίδος θυγατρός τής, ή κ. Άσήςμω Σκούρη, ή κ. Εύθυμία Σταμπούλη μετά τής θυγατρός τής, ό κ. Άθανάσιος Αγγουράς ή κ. Άθανασία Παλυβίδα, ό κ. Εμμανουήλ Μπεκτέσης, ό αϊδω. Άθαν. Κούτρας, ό κ. Σάββας και ή κ. Βιολέττα Αγγουρά.

Επίσης δι' όλίγας ήμέρας αφίχθησαν και άνεχώρησαν ό κ. Εύθύμ. Φούσας, ή δις Κρίση Καμμένου, ό κ. Τάσος Κατίκας, ή δις Μαρία Μπέκιου, ό κ. Φειδίας Άνδρέαπουλος μετά τής σύζυγου του κ. Παρασκευάσας και ή κ. Βούλα Πετραντζά.

Αφίχθησαν ό κ. Ηλίας Κουμπούρης ή κ. Εύδοξια Κανελλοπούλου, ό κ. Εύθ. Τουρνατζής ό κ. Άρ. Άγριος Κουμπούρης ό κ. Κρέων Τσερούλης μετά τής σύζυγου του και του τέκνου των, ή δις Άννέτα Σκουρλέτου.

Επίσης αφίχθησαν δι' όλίγας ήμέρας και άνεχώρησαν δια Γαλαξειδιον οι συμπολίται μας κ. Παρασ. Θεοχάρης, ή κ. Παρασκευούλα Γκαβέρα, ή δις Πανδώρα Χατζηγιάννη και ή κ. Μαρία Σουλιντζή μετά τής δίδος θυγατρός τής.

Κακοήδης κλοπή

Καθά μάς μεταδίδει ό έν Γαλαξειδίω άνταποκριτής μας άγνωστοι, μεταβάντες έν καιρώ υκτός εις τόν κτήμα του συμπολίτου μας κ. Δαμιανού Μυριαλή άπεδεκάτισαν τά έν αὐτῷ καρποφόρα δένδρα, ιδίως τών πορτοκαλεών. Ίς να μή έφθαινε ή κλοπή, οι κάθητες κλέπται έπέφεραν σημαντικάς ζημίας και εις τά δένδρα, τόν όποιον έμπνείει πολλούς ύπονοίας ότι πρόκειται περί προβουλεωμένης καταστροφής. Η άστυνομική αρχή ενεργεί άνακρισεις προς άσεκάλημιν τών δραστών.

Ατύχημα εις συμπολίτην

Πρό όλίγων ήμερών άφικετο εις τόν Πειραιά από τόν Γαλαξειδίω συνοδευόμενος υπό τής σύζυγου του ό συμπολίτης μας κ. Σάββας Αγγουράς, ύποστώς κάταγμα εις τόν γόνυ και διοκομισήν τόν Νοσοκομείον του Λευκού Σταυρού. Διά καταλήγου χειρουργική έπεμβάσεως θεωρείται βέβαιον ότι θα θεραπευθή όριστικώς.

Αγγουρά άπεστάλησαν 20 δολ. προς τόν Ιερών Ναόν του Άγ. Νικόλαου προς έπιδοθήσειον του άρολογίου τής πόλεως. Η έπιτροπή του Ναού εύχαριστεί θερμώς.

ΗΡΧΙΖΕΝ Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ 7ΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ Δ)θριος (Ανταποκριτού μας) — Η λειτουργία τής 7ης τάξεως εις τόν παράρτημα Γυμνασίου μας έπειτα από τόν άγωνιώδη προσπάθειαν ήρξατο. Η Κοινότητα μας ολάκληρος, ιδία δε οι μαθηταί έπανηγύρισαν τόν γεγονός, έπανερχόμενοι άθρόως από τά γυμνάσια άλλων πόλεων όπου είχαν καταβύγει Η 7η τάξις θα λειτουργήσχη εις τόν παράρτημα του Σχολείου οίκημα. Τό προσωπικόν του Γυμνασίου συνεπληρώθη δια τής τοποθετήσεως εις αυτό του κ. Κυτά.

ΕΥΤΧΕΙΣ ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Με έντελώς ιδιαιτέραν χαράν άναγγέλλομεν τούς άρραβώνας, εκλεκτού συμπολίτου μας, του φίλου κ. Ηλία Νικ. Μιχαλοπούλου μετά τής δίδος Άνας Ηλ. Καμμένου του άειμνήστου δικηγόρου συμπολίτου μας, τελεσθέντας τήν 9ην Δεκεμβρίου. Η εφημερίς μάς διαδιδάχει θερμάτα συχαρητήρια και εύχεται εις τούς μνηστευθέντας ταχεία τήν στέψιν.

ΕΥΧΗΤΗΡΙΟΝ

Εις τόν άγαπημένον μας άδελφόν και θείον, κ. Ηλίαν Ν. Μιχαλόπουλον, μνηστευθέντα μετά τής έξαιρέτου συμπολίτιδος, δίδος Άνης Η. Καμμένου τήν 9ην Δεκεμβρίου έν Πειραιεί, εύχόμεθα εκ καρδίας κάθε εύτυχίαν και ταχεία τήν στέψιν.

Οικογένεια:

ΕΥΦΡΟΣΥΝΗΣ Δ. ΧΑΤΖΗ ΚΑΙ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΣΙΠΟΛΙΤΟΥ ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Εύχαριστώσ άναγγέλλομεν τούς άρραβώνας τής εκλεκτής συμπολίτιδος δεσποινίδος Στέλλας του φίλου κ. Ιωάν. Αγγουρά μετά του κ. Ηλία Χρ. Μιχαηλίδου. Θερμάτα συχαρητήρια και ταχεία τήν στέψιν.

Η συμπολίτης μάς δεσποινίς Όλυμπία Παπαδοπούλου και ό κ. Εύ άγγελος Καλλιπολίτης έδωκαν άμοιβαίαν ύπόσχεσιν γάμου. Εις τούς μνηστευθέντας εύχόμεθα ταχεία τήν στέψιν.

ΓΑΜΟΙ

Εις τόν παρεκλήσιον Αγίου Άνδρέου (κτήματος Συγγρού) χοροστά τούτου του Σεβασμ. Μητροπολίτου Άττικής και Μεγαρίδος κ. Ιακώβου, έν στενή οικογενειακή κήρυξη ετελέσθησαν τήν 8)11)48 οι γάμοι του έμποροβιομηχάνου κ. Ιωάννου Κωνσταντάγγου μετά τής δίδος Δόξης Ι. Πιλαβίου. Τους στεφανώσ άντίηλλαξεν ό συνετάρος του γαμβρού κ. Π. Λεμοντζάγγου.

Εύχαριστώσ πληροφορούμεθα ότι ετελέσθησαν εις τόν Γαλαξειδίω οι γάμοι του φίλου συμπολίτου κ. Νικ. Ε. Μαρβάκη μετά τής δίδος Έλένης Σφίτσου.

Εγκαρίδιου εύχάς και συχαρητήρια.

ΒΑΠΤΙΣΙΕΙΣ

Ο Τελώνης Ίτέας κ. Ιωάν. Κυριακής άνεδέξατο εκ τής ιεράς κολυμβήθρας τόν δευτερότοκον τέκνον του κ. Άγ. Κάκαβα, διευθυντού του Γυμνασίου Γαλαξειδίου, εις τόν όποιον έδωκε τόν όνομα Παναγιώτη. Εις τούς γονείς και τόν νονόν εύχόμεθα να τούς ζήσχη ό νεοφώτιστος.

ΠΙΝΟΗ

Πληρώσ ήμερών ή σεβαστήρόσποι να Βιολέττα Σ. Χαραπούλου απέβωσεν έν Γαλαξειδίω τήν 5ην τρέχουσας ήμέρας.

Απεβίωσε πρό όλίγων ήμερών και εκηδεύθη έν Πειραιεί ό συμπολίτης μας Ιωάν. Εύθ. Μητρόπουλος, τόν πατέρα του όποιου συλλυπούμεθα θερμώς.

Απεβίωσε και εκηδεύθη εις τόν Γαλαξειδίω ό συμπολίτης μας Δημ. Κωστέλλος ή Φαρμάκης, τούς οικείους του όποιου συλλυπούμεθα εύκαρδίως.

ΕΥΛΑΙ ΤΟΥ Κ. ΚΩΣΤΕΛΛΟΥ

Ο έν Ν. Υόρκη άντιπρόσωπος του Συνδέσμου και τής εφημερίδος μας κ. Ε.Ε. Κωστέλλος μάς παρακαλεί, όπως δια τών στήλων μάς διαδιδάσσωμεν τās καλλιτέρας εύχάς του δια τās ήμέρας τών Χριστουγέννων και τής Πρωτοχρονιάς προς όλους τούς συμπολίτες μας και τās οικογενείας των όπουδήποτε και άν εύρίσκονται.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Οι κάτωθι συμπολίται μας απέστειλαν τήν συνδρομήν των. Η κ. Γαλαξειδίου Ι. Μονεμβασιώτου τού 1949 Ηλίας Ι. Παπαγεωργίου 1948 και 1949. Π. Γράσος 1948 Δημ. Ν. Βασιλείου 1948, Θρασ. Παπίνης 1948, Άργ. Ν. Χαλδωάκη τήν 2αν έξαμηνάκ 1947, τού 1948 και 1949. Κων)τίνος Εύστ. Άρβανίτης 1948, Τήν συνδρομήν των τού 1949 μάς απέστειλαν οι κ.κ. Χρ. Διαμαντόπουλος, Δημ. Η. Ταρναράς συνδρομή τού 1948.

Ο συμπολίτης κ. Κωνστ. Ι. Τσιπολίτης μάς απέστειλε τήν συνδρομήν του τού 1948.

Η συμπολίτης κυρία Λουλουδία Μ. Παπαπέτρου τήν συνδρομήν τής 1948.

Η συμπολίτης δις Άθηνά Ν. Κατσούλη τήν συνδρομήν τής 1949.

Ο συμπολίτης Γεράσιμος Σπ. Μητρώπουλος τήν β' έξαμηνάκ 1947 και 1948.

Η κυρία Έπιστήμη Κ. Δόγκα μάς απέστειλε τήν συνδρομήν τής δια τόν 1949.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ο συμπολίτης μας κ. Ζαχαρίας Ι. Δροσώπουλος απέστειλε δια τόν άντιπροσώπου μας κ. Ε.Ε. Κωστέλλου δολλάρια 5 δια τήν συνδρομήν του τού 1948.

Λουκάς Γ. Στεφάνουλος 1948, Ίωάν. Δημ. Σκαντζής 1948, Άλέξ. Θ. Νίκας 1948 και 1949, Θεόδωρ. Α. Γουργουράς 1948, Δημ. Π. Βασιλείου 1948, Γεώργ. Π. Βαρβότος 1949, Γεώργ. Παλιτόπουλος εχ Αιγίου και ή σύζυγός του κ. Άδαμαντία Παλιτοπούλου τόν γένος Άγγελου Στυλιγκου εχ Αγίας Εύθυμίας 1949, Εύθ. Άθαν. Τσαταλός και κυρία Άλεξάνδρα Ε. Τσαταλού 1949, Γεώρ. Άϊαστ. Πορτολάας και Βασιλική Γ. Πορταλά 1949, Διονύσ. Ν. Σκαντζής 1948, Εύθ. Γ. Δημορίανης 1949 άεροπορικην, Έφη Μαργ. Κοτρώνη τόν γένος Δ. Μέντη 1948, Ρηγγίνα Π. Μπακαράκη τόν γένος Δ. Σκαντζή 1948, Τσιώκ Σακκέτου τόν γένος Γερασίμου 1948, Λεωνίδας Θ. Γιαννίτσας 1949, Ιωάννης Ε. Βισβίκης 1949.

Επίσης ό συμπολίτης κ. Εύ. άγ. Εύθ. Άνάγνος μάς απέστειλε δια τήν συνδρομήν τού 1949 δολλ. 5. Δ Ω Ρ Ε Α Ι

Τσιώκ Σακκέτου τόν γένος Γερασίμου 5 δολ. δωρεά ύπερ τών σκοπών του Συνδέσμου.

Εύθύμιος Γ. Δημορίανης και ή κα Παρασκευούλα Εύθ. Δημορίανη 8 δολ. ύπερ τών σκοπών του Συνδέσμου.

Διά του κ. Γεώρ. Κουτρούκη μάς απέστειλαν ό συμπολίτης κ. Έλεού. Κ. Δάγκας τεσσαράκοντα όκτώ χιλιάδας δραχμάς δια τήν συνδρομήν του 1948 και 32.000 δι' ένίσχυσιν του ιδρυτικού κεφαλαίου.

Ομοίως ό συμπολίτης κ. Ιωάν Κολέντζος τεσσαράκοντα όκτώ χιλιάδας δραχμών δια τήν συνδρομήν του 1948 και 16000 δι' ένίσχυσιν του ιδρυτικού κεφαλαίου.

Πρός ένίσχυσιν του Ιδρυτικού Κεφαλαίου τής εφημερίδος μάς απέστειλαν τά ακόλουθα ποσά οι κάτωθι συμπολίται μας, τούς όποιους εύχαριστούμε θερμώς:

Ο κ. Έλεού. Κ. Δάγκας δια του συμπολίτου κ. Γ. Κουτρούκη 8ρχ. τριάκοντα δύο χιλιάδας (32.000).

Επίσης δια τού ίδιου ό κ. Ιωάν. Κολέντζος 8ρχ. 16.000

Ο φίλος άντιπρόσωπος μάς έν Νέα Υόρκη κ. Ε. Ε. Κωστέλλος διέβησεν ύπερ του Ιδρυτικού Κεφαλαίου τής εφημερίδος μάς εις μνήμην του άπολεσθέντος φίλου μας Νίκου Κ. Παπαγεωργίου πλοίαρχου πίαςας τās δια λογαριασμόν αυτής γενομένης δαπάνας του εις ταχυδρομικήν.

Εις μνήμην τών φίλων του Άναστ. Ηλ. Καμμένου και Ιωάν. Κ. Νάνου ό συμπολίτης μας κ. Διον. Σκαντζής απέστειλεν ύπερ του Ιδρυτικού Κεφαλαίου τής εφημερίδος δια τού κ. Ε. Ε. Κωστέλλου πέντε (5) δολλάρια.

Η συμπολίτης κυρία Έπιστήμη Κ. Δόγκα μάς απέστειλε δέκα χιλιάδας δραχμάς ύπερ του ιδρυτικού κεφαλαίου τής εφημερίδος.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Εις τόν έν Άθήνας Ναόν του Αγίου Λουκά Πατριών ένέγνετο τήν Κυριακήν 5 Δεκεμβρίου τόν τεσσαράκονθέμερον μνημόσυνον ύπερ άναπαύσεως τής ψυχής του συμπολίτου μας πλοίαρχου Σπύρου Ν. Μητροπολίτου και τόν όποιον παρέστησαν οι οικείοι του εκλιπόντος και πολλοί συμπολίται μας τιμώντες τήν μνήμη.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΗΧΩ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

Ο έξωφθικός βαρύς χειμών που ένεσκήμη πρό δεκαπενθημέρου περίπου εις τās Άθήνας και τόν Πειραιά δέν ήτο τοπικός.

Υπήρξε και δια τόν Γαλαξειδίω επίσης δριμύς.

Οι έπιβάται που μάς ήλθαν δε βαίωνον ότι τά περίξ του χωριού μάς ύψώματα είχαν σκεπασθή από χιόνιν, παρουσιάζοντα γραφικόν θέαμα.

Και τόν χιόνιν έφθασε μέχρι και του έξωκλήσιου του Άη-Βλάση.

Έρανος εις τόν Γαλαξειδίω διά τήν άνεργειν άνδριάντος εις τόν ήρωα Δαδάκη άπέδωκε 321.000 8ρχ.

Ο φίλος συμπολίτης μας κ. Τάσος Π. Κατίκας, τελωνειακός γραμματέης του τελωνείου Ίτέας με τετέθη εις Ρόδον.

Μετά τήν προαγωγήν του εις ταξίαρχον ό συμπολίτης κ. Εύθ. Τσαταλός έτοιμοθετήθη ως άνώτερος διοικητής τής χωροφυλακής έν Τριπέλει.

Είχαμε γράψει άλλοτε δια τόν ένδοξον άεροπλάνο μάς, τόν όποιον έχει βαπτισθή «Γαλαξειδίω».

Τώρα εύρίσκειται εις τήν Κοστωρίαν και έξωκλουθεϊ να προσφέρη τās ύπηρεσίας του εις τόν άγών κατά τών Έαμοσλαών.

Αφίχθη ό συμπολίτης κ. Γεώργ. Κουτρούκης εκ Κάρφιθ τής Αγγίλιας, όπου πρό διμήνου είχε μεταβή προς έπίσκεψιν του γυναικαδέλφου του πλοίαρχου κ. Λαζ. Περδική.

Από άνταπάκριον μάς από τόν Γαλαξειδίω είχαμε πληροφορηθεί τήν μετάδασιν εκεί άντιπροσώπων τής ΑΜΑΓΚ δια τήν έπισκευήν του καταστραφέντος κρηπιδώματος.

Σχετικώς μανθάνομεν ότι οι με ταδάντες ήσαν τεχνικοί ύπάλληλοι του Υπουργείου Άνοικοδομήσεως, τόν όποιον συνεργάζεσιν, ως γνωστόν με τήν ΑΜΑΓΚ, άνήκοντες εις τήν υπηρεσίαν Αμφίσσης.

Προσθέτομεν τήν πληροφορίαν ότι ούτοι έπεράτωσαν τήν μελέτην των, ήτις διεβιδάσθη ήδη εις τόν Υπουργείον Άνοικοδομήσεως.

Εύχαριστώσ μανθάνομεν ότι ή συμπολίτης κ. Αικατερίνη Πιτσικάλη, τόν γένος Σισμάνη άπέκτησε κοριτσάκι.

Δύο άγοράκια άπέκτηρεν εις τόν Γαλαξειδίω ό συμπολίτης μας κ. Χρυσάφ. Παν. Τούρλα.

Επίσης άγοράκι άπέκτησεν ή κ. Χαράκλεια Τζίβη.

Κατά τούς έπιστιςτικούς καταλόγους του Γαλαξειδίου ό πληθυσμός του κατά τόν μήνα Οκτώβριον άνήρχετο εις 1728 κατοίκους, τόν δε Νοέμβριον εις 1719.

Εις τήν δύναμιν αυτήν δέν συμπεριλαμβάνονται οι καταφυγόντες εις τήν πατρίδα μάς εκ τών περίξ χωρίων, άνερχόμενοι εις 1000 περίπου άτομα διαρκώς αύξανόμενα.

Εκ του λόγου τούτου ή κίνησις, πρό πάντων κατά τās έορτάς είναι εκεί ζωηροτάτη.

Αφίχθη εκ Λονδίνου ό φίλος συμπολίτης κ. Τάκης Μπαλάσας, όστις είχε μεταβή εις Λονδίνον πρός προμήθειαν μηχανημάτων του εργασταίου «Έλσα» του όποιου τυγχάνει διευθυντής.

Ο φίλος κ. Δημ. Ν. Βασιλείου προσελήθη εις τόν ιδιαίτερον γραφείον του κ. ύπουργού τής Δημοσίας Τάξεως.

Λόγω τής κακοκαιρίας εις τόν Κορινθιακόν ή Ναυτικά άνέβαλεν επί διήμερον τήν τακτική τής δρομολογία.

Κατόπιν επιτυχών εξετάσεων ό φίλος κ. Άναστ. Δ. Ζήσιμος έλαβε δίπλωμα μηχανικού α' τάξεως.

Κατά τās προσεχείς έορτάς του Αγίου Διονυσίου και Αγίου Ιωάννου λόγω πένθους και οικογενείων τών συμπολιτών μας κ.κ. Διονυσίου Κ. Κατσανάκη και Ιωάννου Μ. Μπέρτη δέν θα έορτάσωσιν, ούτε θα δεχθώσιν έπισκέψεις.

Προαγωγή συμπολιτών επ' άνδραγαθία

Διά διαταγής του άρχηγού του Γενικού Έπιτελείου και μετά πρότασιν τών μονάδων των, προήχθησαν επ' άνδραγαθία διακριθέντες δια τών ήρωϊσμών και τήν άνδρείαν των κατά τās έπιχειρήσεις του Βίτσι και Μάγκοβιτς, οι συμπολίται κ. κ. Γεώργ. Διον. Μαρβάκης εις λοχίαν και Σπυριδών Ιωάν. Πλατής εις δεκανέα.